ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Άδειας 100
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα
ΕΛΤΑ Hellenic Post
κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα
www.sek-ist.gr 25 Ιούλη 2007 Νο 777 τιμή 1,50 ευρώ τιμή ενίσχυσης 2,00 ευρώ

ΤΟΥΡΚΙΑ: Μετά τις εκλογές Ώρα να μιλήσει η Αριστερά

σελ. 2,3

40 Χρόνια από την "Πολιτιστική Επανάσταση" της Κίνας

σελ. 8, 9

Μαζική αντικυβερνητική διαδήλωση στη ΔΕΘ

γυρίστε στις σελίδες 4,5,6

Με την Πρωτοβουλία ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. στη Θεσσαλονίκη

ΤΟΥΡΚΙΑ - Οι εκλογές έβγαλαν νικητή τον Ερντογάν

Τώρα πρέπει να μιλήσει η Αριστερά!

Το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν επανεκλέχθηκε στην κυβέρνηση της Τουρκίας πετυχαίνοντας σαρωτική νίκη στις εκλογές της 22 Ιούλη. Ο Ρόνι Μαργκόλις, από το αδελφό κόμμα του ΣΕΚ στην Τουρκία, DSIP, γράφει στην ανταπόκριση που μας έστειλε: "Η αύξηση στο ποσοστό του ΑΚΡ από 34% το 2002 σε 47% ήταν μια ξεκάθαρη απάντηση από το εκλογικό σώμα ενάντια στις προσπάθειες του στρατού να επηρεάσει τα εκλογικά αποτελέσματα. Το τελεσίγραφο που έβγαλε ο στρατός στα τέλη του Απρίλη, προειδοποιώντας ενάντια στον κίνδυνο του Ισλάμ, γύρισε προφανώς μπούμερανγκ. Το ίδιο έπαθε και η στρατηγική των σοσιαλδημοκρατών να στηρίξουν την προεκλογική τους εκστρατεία στον εθνικισμό και την τρομοϋστερία για το Ισλάμ και τους Κούρδους. Το Λαϊκό Ρεπουμπλικανικό Κόμμα (CHP) του Ντενίζ Μπαϊκάλ δεν έκανε τίποτα άλλο παρά να υποθάλπει το κυνήγι μαγισσών, χωρίς αποτέλεσμα. Το ποσοστό του κόμματος έμεινε γύρω στο 20% όπως και το 2002.

Αντίθετα με τις περασμένες εκλογές, το όριο του 10% το πέρασε ένα ακόμη κόμμα. Το φασιστικό Κόμμα Εθνικιστικής Δράσης (ΜΗΡ) είχε πάρει 8% το 2002 και δεν είχε βγάλει βουλευτές. Τώρα πήρε 14%, όμως η αύξηση στις ψήφους ήρθε από άλλα ακροδεξιά κόμματα, όχι από αύξηση της επιρροής των φασιστών. Μία ακόμη σημαντική εξέλιξη ήταν η εκλογή 23 Κούρδων βουλευτών. Αυτό επιτεύχθηκε καθώς μέλη του κουρδικού Κόμματος της Δημοκρατικής Κοινωνίας (DSP) κατέβηκαν ως ανεξάρτητοι υποψήφιοι, γλιτώνοντας έτσι το όριο του 10%, το οποίο έχει θεσπιστεί ακριβώς για να μην μπορούν να μπουν οι Κούρδοι στη Βουλή! Το αντιδημοκρατικό όριο του 10% διαλύθηκε στην πράξη."

Το DSIP (Επαναστατικό Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα) έπαιξε κεντρικό ρόλο στη στήριξη δύο υποψηφιοτήτων της Αριστεράς. Και σε αυτές τις περιπτώσεις, οι υποψήφιοι κατέβηκαν ως ανεξάρτητοι, γιατί στους ανεξάρτητους δεν ισχύει το όριο του 10%. Ετσι ο **Ουφούκ Ουράς**, παίρνοντας 3,7% στην δεύτερη από τις τρεις περιφέρειες της Πόλης, εκλέχθηκε βουλευτής. Ο **Μπασκίν Οράν**, που κατέβαινε υποψήφιος στην πρώτη περιφέρεια της Πόλης πήρε πάνω από 2%, ένα πολύ καλό αποτέλεσμα που δεν αρκεί όμως για να μπει στη Βουλή.

Σύμφωνα με τους συντρόφους, η προεκλογική καμπάνια για τους δύο αριστερούς υποψήφιους ήταν πρωτόγνωρα ζωντανή και πετυχημένη. Νέοι και παλιότεροι αγωνιστές της Αριστεράς νιώθουν μετά και από τα καλά αποτελέσματα γεμάτοι αισιοδοξία για να ξεκινήσει μια συνολικότερη διαδικασία για ανασύνθεση της Αριστεράς στην Τουρκία.

Σίγουρα θα έχουν να δώσουν πολλές μάχες, απέναντι στη νέα κυβέρνηση του Ερντογάν. Γιατί κάθε άλλο παρά ρόδινα προμηνύονται τα πράγματα. Οι αναλυτές και οι εφημερίδες στην Ελλάδα παρουσιάζουν τα αποτελέσματα ως "χαστούκι απέναντι στους στρατηγούς" που ανοίγουν το δρόμο για ομαλότητα. Πριν από μερικούς μήνες η κυρίαρχη περιγραφή ήταν η μάχη "της μαντήλας ενάντια στην αρβύλα". Ευτυχώς, ξεπεράστηκε αυτή η καρικατουρίστικη ανάλυση. Ολοι έχουν καταλάβει πλέον ότι το κόμμα του Ερντογάν απέχει πολύ από το να χαρακτηρίζεται "ισλαμιστικό" και ότι ο κόσμος δεν ψηφίζει μαζικά το ΑΚΡ γιατί θέλει να επιβληθεί η "σαρία". Ομως το να παρουσιάζεται ο Ερντογάν ως η λύση στα προβλήματα της Τουρκίας, απέχει ακόμη περισσότερο από την αλήθεια.

Ο κόσμος ψήφισε τον Ερντογάν, ενάντια στις απειλές για πραξικόπημα, ελπίζοντας σε περισσότερη δημοκρατία και δικαιώματα. Ψήφισε Ερντογάν και γιατί ελπίζει ότι το ΑΚΡ μπορεί να διασφαλίσει καλύτερα την ειρήνη, έχοντας απέναντι κόμματα σαν το "σοσιαλδημοκρατικό" CHP και το φασιστικό ΜΗΡ που κρυφά ή φανερά πανηγύριζαν όταν δολοφονήθηκε ο Αρμένιος δημοσιογράφος **Χραντ Ντινκ**, στήριξαν τις προβοκάτσιες του στρατού και κατηγορούν τον Ερντογάν ότι είναι συμβιβαστικός προς τους Κούρδους. Αντίστοιχα στον τομέα της οικονομίας, η διακυβέρνηση Ερντογάν έχει ταυτιστεί με την οικονομική ανάπτυξη και σταθεροποίηση, μετά από μια μακρόχρονη κρίση επί "κεμαλικών" κυβερνήσεων.

Ιδιωτικοποιήσεις

Οι ελπίδες όμως αυτές έρχονται σε αντίθεση με την πραγματικότητα. Το Κόμμα του Ερντογάν δεν είναι κόμμα των καταπιεσμένων, αλλά της άρχουσας τάξης. Οπως εξηγεί ο Ρόνι Μαργκόλις: "Το ΑΚΡ αποδείχθηκε τα τελευταία πέντε χρόνια ότι δεν έχει να κάνει σε τίποτα με το Ισλάμ, αλλά έχει σε πολλά να κάνει με τον νεοφιλελευθερισμό, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τους μεγάλους επιχειρηματίες. Δεν αποτελεί έκπληξη ότι η T SIAD (ο τουρκικός ΣΕΒ) ένιωθε ανακούφιση μετά τα εκλογικά αποτελέσματα. Η επανεκλογή του ΑΚΡ με άνετη πλειοψηφία σημαίνει τη συνέχιση της οικονομικής και πολιτικής σταθερότητας, και πρόσω ολοταχώς για ιδιωτικοποιήσεις και "μεταρρυθμίσεις" στο σύστημα υγείας, την κοινωνική ασφάλιση και την παιδεία".

Ακόμη και αυτές οι ελπίδες των αφεντικών είναι πολύ τραβηγμένες. Το ΑΚΡ παρέλαβε την εξουσία το 2002 με την Τουρκία να έχει χτυπηθεί άσχημα από κρίσεις το 1997, το 2000 και το 2001. Η λίρα είχε καταρρεύσει. Το 1995 χρειαζόσουν 45 χιλιάδες λίρες για ένα δολάριο. Το 2001 χρειαζόσουν 1.650.000 λίρες. Η νέα κυβέρνηση αναγκάστηκε να κόψει έξι μηδενικά από το νόμισμα για να φτιάξει την νέα τουρκική λίρα. Αξιοποίησε την άνοδο της παγκόσμιας χρηματαγοράς που ξεκίνησε μετά το 2000 και άρχισε να ξανατραβάει κεφάλαια για επενδύσεις. Σημαντικό ρόλο έπαιξε ότι είχε καταφέρει να είναι μετά από χρόνια μια κυβέρνηση που είχε σχετική εμπιστοσύνη των απλών ανθρώπων προσφέροντας ένα διάστημα σταθερότητας. Ετσι έγινε η πιο γρήγορα αναπτυσσόμενη οικονομία του ΟΟΣΑ τα τελευταία χρόνια.

Ομως η ανάπτυξη στηρίχθηκε κυρίως σε μαζικό δανεισμό, ο οποίος πάλι στηρίζεται στη διεθνή και την εγχώρια αισιοδοξία. Ετσι το ισοζύγιο των τρέχουσων συναλλαγών ανοίγει όλο και περισσότερο, ενώ η κατεύθυνση αυτών των επενδύσεων είναι επίσης "φούσκα", κυρίως χρηματιστηριακά προϊόντα, κατασκευές και τουρισμός. Πρόκειται για τους πιο ευάλωτους τομείς στο παραμικρό ταρακούνημα των διεθνών χρηματιστηρίων. Η υποτίμηση της λίρας έχει αυξήσει το κόστος ζωής εκτοξεύοντας το κόστος των εισαγωγών, ενώ η πιο παραδοσιακή βιομηχανία της Τουρκίας, η υφαντουργία δεν μπόρεσε να παίξει αντισταθμιστικό ρόλο με εξαγωγές, καθώς την ίδια περίοδο το κενό κάλυψαν οι χώρες της Ανατολικής Ασίας. Το έδαφος της ανάπτυξης λοιπόν είναι πολύ σαθρό.

Ακόμη πιο εύθραυστο είναι το διεθνές περιβάλλον. Το Μάρτη του 2003 οι Αμερικάνοι δέχθηκαν μεγάλο πλήγμα, καθώς το τουρκικό κοινοβούλιο δεν επέτρεψε τη χρήση των αμερικάνικων βάσεων για την χερσαία εισβολή στο Ιράκ μέσω Τουρκίας. Βουλευτές του κόμματος του Ερντογάν έκαναν ανταρσία απέναντι στη γραμμή του κόμματος, την ώρα που το κοινοβούλιο στην Αγκυρα βρισκόταν υπό πολιορκία εκατό χιλιάδων διαδηλωτών ενάντια στον πόλεμο.

Ρήξη

Δεν ήταν όμως μόνο οι διαδηλωτές που οδήγησαν σε αυτή τη ρήξη. Ενα ολόκληρο τμήμα του τουρκικού κατεστημένου ήταν αντίθετο με τον πόλεμο του Μπους ενάντια στο Ιράκ. Εβλεπαν πως υπάρχει κίνδυνος αποσταθεροποίησης ολόκληρης της περιοχής, μεγαλύτερης ριζοσπαστικοποίησης του κόσμου και ανεξέλεγκτων εξελίξεων στο κουρδικό ζήτημα. Ακόμη και οι πιο απαισιόδοξοι έχουν σήμερα ξεπεραστεί από την πραγματικότητα. Οχι μόνο 4,5 χρόνια μετά τον πόλεμο, το χάος στο Ιράκ χειροτερεύει, αλλά το κουρδικό ζήτημα έχει ξανανοίξει, με τους Κούρδους του Βόρειου Ιράκ να έχουν στα χέρια τους ένα κράτος εν κράτει.

Η προοπτική της εισβολής ή τουλάχιστον της απειλής για εισβολή του τούρκικου στρατού στο Βόρειο Ιράκ είχε "διακομματικό" χαρακτήρα στην προεκλογική περίοδο. Και οι "κεμαλιστές" και οι "ισλαμιστές" δηλώνουν την πρόθεσή τους για πόλεμο. Ολοι οι αναλυτές συμφωνησαν ότι για πρώτη φορά το θέμα διεθνούς πολιτικής που κυριάρχησε στην προεκλογική ατζέντα δεν ήταν η προοπτική ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ενωση, αλλά το Ιράκ.

Ο Ερντογάν κατάφερε να διατηρήσει την εμπιστοσύνη του απλού κόσμου, αλλά όπως είδαμε η ισορροπία είναι λεπτή. Την πραγματική ελπίδα τη δίνουν τα καλά αποτελέσματα των ανεξάρτητων βουλευτών, των 23 Κούρδων που εκλέχθηκαν και των δύο αριστερών υποψηφίων που ο ένας τους θα βρίσκεται και στη Βουλή. Αρκεί να μην μείνουν σκέτα αποτελέσματα αλλά να μεταμορφωθούν σε μια πολιτική δύναμη που θα μπορεί να δώσει τις μάχες κυρίως πριν αλλά και αφού σκάσει η "φούσκα" της σταθερότητας του Ερντογάν. Οι σύντροφοι του DSIP παλεύουν γι' αυτήν την προοπτική: "Οι εκστρατείες για τους δύο ανεξάρτητους υποψήφιους της Αριστεράς στην Ισταμπούλ αντιπροσωπεύουν την ελπίδα για το χτίσιμο ενός κόμματος που θα αντιστέκεται τόσο στο νεοφιλελευθερισμό της κυβέρνησης όσο και στον εθνικισμό της επίσημης αντιπολίτευσης".

Νίκος Λούντος

Αντιπολεμική διαδήλωση στην Τουρκία

ΤΟΥΡΚΙΑ

Η βάση των σοσιαλδημοκρατών πήγε προς την ανεξάρτητη Αριστερά

Μια πλευρά από τα αποτελέσματα των εκλογών της Τουρκίας που δεν φωτίστηκε καθόλου από τις εφημερίδες είναι η ανταρσία στη βάση του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος του Μπαϊκάλ. Αγανακτισμένοι από την ταύτιση της ηγεσίας με τους στρατηγούς, χιλιάδες στράφηκαν προς τους ανεξάρτητους υποψήφιους των Κούρδων και της Αριστεράς. Ενας Αντικαπιταλιστής από την Ισταμπούλ γράφει: «Οι ψηφοφόροι τιμώρησαν τη σοσιαλδημοκρατική αντιπολίτευση, που είχε στηρίξει διαρκώς το στρατό, φροντίζοντας να εκλέξουν 24 από τους 63 ανεξάρτητους υποψηφίους από την κοινή λίστα Κούρδων και Αριστεράς. Ανάμεσά τους και δύο αγωνιστές της Αριστεράς.

Είναι η πρώτη φορά που εκλέγονται βουλευτές της άκρας Αριστεράς από το 1965. Μερικοί υποψήφιοι της Αριστεράς που δεν κατάφεραν να εκλεγούν έφτασαν επίσης σε σημαντικά ποσοστά. Αυτή η εκλογική νίκη για την καμπάνια των «Κοινών Υποψηφίων» είναι ένας φάρος ελπίδας για το μέλλον του αντιπολεμικού, αντιεθνικιστικού, αντιρατσιστικού και αντινεοφιλελεύθερου κινήματος στην Τουρκία. Η χωρίς προηγούμενο ενότητα που αναπτύχθηκε στην καμπάνια έδειξε την πλατειά διάθεση για το χτίσιμο μιας νέας Αριστεράς ενάντια στους στρατηγούς, στους πολεμοκάπηλους, στα αρπακτικά των ιδιωτικοποιήσεων και στους ρατσιστές.

Η πετυχημένη καμπάνια στην πρώτη εκλογική περιφέρεια της Ισταμπούλ (στην Ασιατική πλευρά της πόλης) με 3 εκατομμύρια ψηφοφόρους, ανέδειξε τα προτερήματα της κοινής δράσης. Ο υποψήφιος ήταν ο Ουφούκ Ουράς, πρώην πρόεδρος του Κόμματος της Ελευθερίας και της Αλληλεγγύης (ODP).

Μέσα στις δύο πρώτες βδομάδες της καμπάνιας, είχαμε ανοίξει 80 εκλογικά κέντρα. Τα πιο πολλά προέκυψαν από ανεξάρτητες τοπικές πρωτοβουλίες, με τους ακτιβιστές που μάζευαν λεφτά για να νοικιάσουν γραφεία, να βάλουν τηλέφωνα και να ριχτούν στον αγώνα. Πολλοί αγωνιστές που είχαν εγκαταλείψει την ενεργό δράση ξαναμπήκαν σε κίνηση στο πλευρό νέων ανθρώπων που τώρα γνωρίζουν για πρώτη φορά την πολιτική της Αριστεράς.

Η καμπάνια είχε από την αρχή τη στήριξη Κούρδων αγωνιστών, αλλά πολύ γρήγορα ο Ουφούκ Ουράς, άρχισε να προσκαλείται σε συγκεντρώσεις Αλεβιτών (μία θρησκευτική μειονότητα που είναι στόχος συστηματικών διακρίσεων). Το ίδιο έγινε με κόσμο από το CHP, το κόμμα του Μπαϊκάλ. Η οργή για την ταύτιση του CHP με τους στρατηγούς έφερε ανθρώπους στην καμπάνια του Ουράς. Η καμπάνια κατάφερε να σπάσει παλιές διαχωριστικές γραμμές. Ο Ουφούκ Ουράς κατέβηκε υποψήφιος παρά την αρχική έντονη αντίδραση του κόμματος του οποίου ήταν ηγέτης, του ODP.

Υπάρχει μεγάλη αποφασιστικότητα από όλους που συμμετείχαν στην καμπάνια «να μην πάνε σπίτι τους». Δουλέψαμε μαζί, νικήσαμε μαζί. Η νέα συμμαχία πρέπει να συνεχίσει τον αγώνα και μετά τις εκλογές. Ο Ουφούκ Ουράς έκανε έκκληση για μία νέα Αριστερά στην ομιλία του την βραδιά των εκλογών, μετά την επιτυχία του. Αυτά είναι άσχημα νέα για τους στρατηγούς και τα αφεντικά τους στην Τουρκία και στην Ουάσιγκτον. Είναι καλά νέα για μάς.»

Επιτέλους έγινε το βήμα που όλοι περιμέναμε

Επιτέλους έγινε, στις 14 Ιούλη, το βήμα που όλοι περιμέναμε! Ολοι οι αγωνιστές που παλεύαμε τόσα χρόνια δίπλα δίπλα να ενωθούμε σε μία κοινή πρωτοβουλία για να δυναμώσουμε το κίνημα. Από τα συνδικάτα, τα σχολεία, τα πανεπιστήμια, τις γειτονιές να δώσουμε από κοινού όλες τις μάχες από τις εκλογές μέχρι την πιο μικρή απεργία.

Μέχρι στιγμής η είδηση της συγκρότησης της πρωτοβουλίας για την Ενότητα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς συναντά μόνο θετικές αντιδράσεις και στο χώρο της δουλειάς μου. Πολλοί συνάδελφοι λένε ότι επιτέλους έγινε ένα πρώτο βήμα για να εκφραστεί και στο επίπεδο των εκλογών όλος ο κόσμος που πάλεψε όλα τα προηγούμενα χρόνια ενάντια στην πολιτική της αγοράς, των ιδιωτικοποιήσεων και του πολέμου. Αυτό που ζητάει ο κόσμος είναι σύγκρουση με την πολιτική της κυβέρνησης αλλά και κοινή δράση. Οι συνάδελφοι ειδικά στο χώρο των Λιθογράφων έχουν κουραστεί από μία τακτική απομόνωσης και ξεχωριστών συγκεντρώσεων.

Εχουμε να δώσουμε πολλές μάχες το επόμενο διάστημα. Το νούμερο ένα θέμα που όλοι ξέρουμε ότι θα ανοίξει είναι το ασφαλιστικό. Δεν πρόκειται όμως να περιμένουμε να το ανοίξει η όποια κυβέρνηση. Χρειάζεται να το ανοίξει η αριστερά από τώρα, με τους δικούς της όρους, με τα δικά της αιτήματα. Και το πρώτο μεγάλο μας ραντεβού θα είναι στη ΔΕΘ. Κάθε χρόνο έχει καθιερωθεί σαν η πρώτη αντικυβερνητική διαδήλωση που ανοίγει όλη την περίοδο της σύγκρουσης με την κυβέρνηση. Κάθε χρόνο χιλιάδες εργαζόμενοι και νεολαίοι περιμένουν αυτό το ραντεβού και μάλιστα κάθε χρονιά και περισσότεροι.

Εκεί να είμαστε παρόντες με τα πανό και τα συνθήματα της Πρωτοβουλίας ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α, για να κάνουμε την πρώτη πλατειά μας εμφάνιση με τα πανό και τα συνθήματά μας. Εκεί θα στείλουμε το μήνυμα ότι πάμε να μετατρέψουμε την προεκλογική περίοδο σε μία περίοδο όπου θα συνεχίσουμε τις μάχες μας και θα δείξουμε ότι η νέα αντικαπιταλιστική αριστερά μπορεί και να οργανώνει και να συσπειρώνει κόσμο στις γραμμές της και στους αγώνες και στις εκλογές.

Μήτσος Αργυροκαστρίτης,
Μέλος ΔΣ Ενωσης Λιθογράφων.

Ευχαριστούμε!

Στα 100.400 ευρώ κλείνουμε την οικονομική καμπάνια της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 8.200 ευρώ που συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα. Φτάσαμε τον φιλόδοξο στόχο μας χάρη στην δική σας βοήθεια και ενίσχυση!

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους πολυάριθμους φίλους και στις φίλες που συμμετείχαν σ' αυτήν την εξόρμηση ενισχύοντας προσωπικά. Στα συνδικάτα που γράφτηκαν συνδρομητές στην εφημερίδα. Σε όλους τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που βοήθησαν να φτάσουμε τον στόχο μας εξορμώντας κάθε βδομάδα σε πλατείες και χώρους δουλειάς.

Ευχαριστούμε, επίσης, όλους όσους έστειλαν τις ενισχύσεις τους την βδομάδα που πέρασε: Σωτήρης Κ. 600 ευρώ, Αποστόλης Λ. 150, Σπύρος Κ. 100, Κώστας Σ. 60, από 50 ευρώ οι Σωτήρης Ρ., Δήμητρα Κ., Θάλεια Μ., Χριστίνα Μ., Γιώργος Ζ., Λεωνίδας Β., Βασίλης Μ., Τάσος Χ. και Λίλα Δ., από 30 ευρώ οι Ελένη Κ., Σεραφείμ Ρ. και Βασίλης Μ., από 20 ευρώ οι Στέλιος Μ., Γιώργος Ν., Στάθης Φ., Χρήστος Κ., Μαριάνθη Μ., Θεόφιλος, Χάρης Π., Βάγια Γ., Δήμος Β., Μπάμπης Α. και Θέμης Κ.

Συνεχίστε να στέλνετε την ενίσχυσή σας και τις επόμενες μέρες! Κάθε ευρώ που στέλνετε είναι πολύτιμο, ιδιαίτερα το διάστημα των καλοκαιρινών μηνών. Για να μπορούμε με ακόμα μεγαλύτερη ώθηση στις μάχες του Σεπτέμβρη, με πρώτο μεγάλο σταθμό την διαδήλωση στη ΔΕΘ.

10 | 20 | 30 | 40 | 50 | 60 | 70 | 80 | 90 | 100

Η Πρωτοβουλία για την ΕΝότητα της

Με το ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Το ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. πάει και θα πάει παντού! Οπότε δε θα μπορούσε να λείπει από το Ηράκλειο. Έτσι ανεβήκαμε πάνω από 10 μέλη της τοπικής πρωτοβουλίας για τη μεγάλη συνέλευση στις 14 Ιούλη και παρακολουθήσαμε την μαζικότατη συνέλευση συνδημιουργώντας το πολιτικό όχημα των κινημάτων μας.

Παρ' ότι μεταξύ της συνέλευσης του Ηρακλείου και της πανελλαδικής μεσολαβούσε μόλις μια εβδομάδα η πολιτική απόφαση της τοπικής συνέλευσης μόνο τυπική δεν ήταν. Ήταν έναυσμα για αντιπολεμική δράση. Οι μετανάστες που έδωσαν στην απόφαση της συνέλευσης χαρακτήρα κοινών μαχών Ελλήνων και μεταναστών εργατών έκαναν, σαν μέλη της πρωτοβουλίας, πολιτικό κέντρο το Αντιπολεμικό Συλλαλητήριο στο Ηράκλειο. Οι γειτονιές των μεταναστών γέμισαν με την αφίσα και την προκήρυξη που καλούσε στο συλλαλητήριο. Γι' αυτό και πραγματοποιήθηκε από μεριάς Πρωτοβουλίας για πρώτη φορά συλλαλητήριο που στηριζόταν μόνο από την αντικαπιταλιστική αριστερά.

Με αυτόν τον τρόπο καταλάβαμε ακόμη και εμείς σαν μέλη –πλέον- του ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. τη δυναμική αυτού του εγχειρήματος και μάλιστα πριν καν δημιουργηθεί(σ.σ. το συλλαλητήριο έγινε 2 μέρες πριν την πανελλαδική συνέλευση). Η δυναμική του να μπορείς να δίνεις μάχες ενωτικά και ενιαιομετωπικά, χωρίς σεχταρισμούς και μη πολιτικούς αποκλεισμούς συσπειρώνοντας στις μεγάλες μάχες τον κόσμο που θέλει να παλέψει ενάντια στον πόλεμο, το ρατσισμό και την καταπάτηση των δημοκρατικών μας δικαιωμάτων. Επόμενος στόχος είναι η διοργάνωση μαζί με τα συνδικάτα μιας μεγάλης σύσκεψης στις 23 Αυγούστου για την οργάνωση του ανεβάσματος στη ΔΕΘ. Είναι καθήκον μας, όμως, να συνεχίσουμε με την ίδια κινη(μα)τικότητα μέσα στο καλοκαίρι γεμίζοντας κάθε γωνιά της Ελλάδας με την αφίσα της Ενωτικής Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και οργανώνοντας τη μεγάλη αντικυβερνητική διαδήλωση στη ΔΕΘ στις 8 Σεπτέμβρη.

Πάτημα να κάνουμε κάτι τέτοιο μας έδωσε και το προφίλ της εκδήλωσης του ΣΥΡΙΖΑ στο Ηράκλειο. Η ατάκα που έμεινε στο μυαλό όσων συντρόφων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς παρακολούθησαν την εκδήλωση ήταν του μέλους του ΣΥΝ και γραμματέα του Εργατικού Κέντρου Ηρακλείου: «το θέμα δεν είναι αν θα φτιάξουμε τοπικές επιτροπές για το ΣΥΡΙΖΑ, αλλά να κοιμάται ο κάθε πολίτης ήσυχος που έχει μια αριστερά να τον αντιπροσωπεύει.». Ακόμη, ο βουλευτής του ΣΥΝ Στρατούλης πρόσθεσε ότι «ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν , σε όλα τα κινήματα ο εκφραστής τους γιατί τον ΣΥΡΙΖΑ κατάγγειλε ο Πολύδωρας και Χριστόδουλος». Τέτοιο ξεμπρόστιασμα της συνδιαχειριστικής λογικής δεν περιμέναμε.

Τα κινήματα που ζήσαμε αν έβαζαν κάτι στο στόχαστρο εκτός από το σύστημα και την κυβέρνησή του, ήταν ακριβώς αυτή η λογική της «από τα πάνω» αριστεράς. Γεμίσαμε συνελεύσεις, αμφιθέατρα, δρόμους και δεν δεχόμαστε η έκφραση των νικών που πετύχαμε να είναι η λογική «κίνημα πράττει - ΣΥΡΙΖΑ αποφασίζει». Δυναμώνουμε το ΕΝΑΝΤΙΑ απλώνοντας τις τοπικές επιτροπές ώστε να λειτουργούν σαν ζωντανοί πυρήνες που παράγουν πολιτική και ρήξεις στο σύστημα και όχι υπόγειους πυλώνες του.

Βασίλης Μυρσινιάς
Μέλος Επιτροπής ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. Ηρακλείου
** με το ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. Ηρακλείου μπορείτε να επικοινωνείτε στα 6944575832(Μάνος), 6972422056(Ειρήνη) enantia.ira@gmail.com*

Παντού όπου έγιναν αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις, τώρα συγκροτούνται τοπικές επιτροπές της Πρωτοβουλίας ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. Η φωτό είναι από την Καλλιθέα.

ΙΝΤΡΑΚΟΜ

Πρόσφατα (10 Ιούλη) πραγματοποιήθηκε συνάντηση εργαζομένων στον όμιλο INTRACOM που καλέστηκε από την Πρωτοβουλία Γένοβα και εντάσσεται στις προσπάθειες για την ενότητα στο χώρο της ριζοσπαστικής αριστεράς. Έγινε ενημέρωση από συναδέλφους που είχαν συμμετάσχει στη συνάντηση στο ΑΛΙΚΗ στις 9 Ιούνη και σε άλλες περιφερειακές συναντήσεις που ακολούθησαν και στα θέματα που τέθηκαν εκεί. Ακολούθησε ζωηρή και πλούσια συζήτηση σχετικά με τα ζητήματα που μπαίνουν σήμερα μπροστά στους εργαζόμενους και στην αριστερά των αγώνων και πώς μπορεί να οικοδομηθεί η ενότητα, σε ένα κόσμο που βάζει καθημερινά όλο και πιο κρίσιμα προβλήματα.

Ανασκοπήθηκε η εμπειρία των προβλημάτων και κινητοποιήσεων στα πλαίσια του σωματείου που πρόσφατα οδήγησαν και σε σημαντική εκλογική επιτυχία για τη ΓΕΝΟΒΑ σαν αναγνώριση της αγωνιστικής και ενωτικής στάσης της.

Συζητήθηκε ο χαρακτήρας και το μέλλον των κινητοποιήσεων που εντάθηκαν τον τελευταίο χρόνο με άξονα τους φοιτητές, δασκάλους, τραπεζικούς και άλλους εργαζόμενους που αντιπαρατέθηκαν δυναμικά και ενωτικά στην ισοπέδωση που προωθεί ο νεοφιλελευθερισμός της παγκοσμιοποίησης, για την προάσπιση δικαιωμάτων και κατακτήσεων.

Ακούσθηκαν απόψεις για τις διεθνείς εξελίξεις, την καταψήφιση του Ευρωσυντάγματος, τον αγώνα ενάντια στην ιμπεριαλιστική κατοχή στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, ενάντια στην ισραηλινή εισβολή στο Λίβανο και την καταστροφή της Γάζας, στον πόλεμο που απειλείται ενάντια στο Ιράν.

Αξιολογήθηκαν σαν πολύ σοβαρές οι αρνητικές εξελίξεις σχετικά με το κλίμα που οδήγησε η λογική του κέρδους, της αρπαγής και κατασπατάλησης των φυσικών πόρων που επιβλήθηκε σε παγκόσμια κλίμακα από τις πολυεθνικές και τις υποτακτικές τους κυβερνήσεις και media. Στη χώρα μας, οι επιπτώσεις είναι ήδη ορατές με τους αλλεπάλληλους καύσωνες, την ξηρασία αλλά και τις πυρκαγιές που αφανίζουν τα δάση για χάρη άνομων συμφερόντων, με την ουσιαστική συμπαιγνία της πολιτείας. Είναι φανερό πια για όλο και πιο πολλούς συμπολίτες μας πως «δεν πάει άλλο», πράγμα που φαίνεται και από τις πρόσφατες αυθόρμητες κινητοποιήσεις για τα δάση.

Το συμπέρασμα στο οποίο συνέκλινε η συζήτηση για το ρόλο της αριστεράς, μακριά από την αφομοίωση ή την περιθωριοποίηση που στα προηγούμενα χρόνια είχε οδηγηθεί, είναι ότι θα είναι αναγκαίος και καταλυτικός από δω και πέρα στο βαθμό που θα είναι αγωνιστικός, θα οδηγεί σε ρήξεις και θα εξασφαλίζει την ενότητα των εργαζομένων και πολιτών από κάτω, και τις αναγκαίες συμμαχίες με βάση ένα minimum αρχών και αγωνιστικής συνέπειας. Χαιρετίστηκε σαν πολύ θετική και με προοπτική, η πρωτοβουλία της 9/6 (που στο μεταξύ ονοματίστηκε ΕΝΑΝΤΙΑ στις 14/7) που αποσκοπεί στην μεγαλύτερη δυνατή ενότητα και με εκλογική έκφραση διαφορετικών αριστερών δυνάμεων που παλεύουν με συνέπεια χωρίς να προϋποθέτουν την ιδεολογική και πολιτική τους συγχώνευση.

Σε μια προεκλογική ουσιαστικά περίοδο, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να διεκδικήσουν δυναμικά τα δικαιώματά τους, αποκρούοντας την προεκλογική παροχολογία αλλά και τις στείρες αντιπαραθέσεις και το δεσποτισμό της αριστεράς που εκπροσωπείται στο κοινοβούλιο.

Μια πρώτη ευκαιρία που δεν θα πρέπει να χαθεί είναι να ακουσθεί ένα βροντερό παρόν στη διάρκεια της ΔΕΘ αρχές Σεπτέμβρη, όπου η κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα «βγαίνουν στην πασαρέλα» μπροστά σε κομματικά ακροατήρια ή τα φτιασιδώματα για τα media, ιδιαίτερα σε μια προεκλογική περίοδο. Για να ακουσθεί και στις επόμενες εκλογές καθαρότερη και αποφασιστικότερη η φωνή των εργαζόμενων, των φοιτητών, των συνταξιούχων, των πολιτών που αγωνιούν για το περιβάλλον και για την ειρήνη στην περιοχή μας και σ' όλο τον κόσμο.

Βασίλης Συλαϊδής
(Πρωτοβουλία Γένοβα στην ΙΝΤΡΑΚΟΜ)

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Η τοπική επιτροπή των Εξαρχείων της Πρωτοβουλίας ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. έχει συσταθεί και έχει ξεκινήσει την παρέμβασή της στη γειτονιά αμέσως μετά τις 9 Ιούνη. Από το ξεκίνημά της είναι μια ιδιαίτερα μαζική επιτροπή που μπορεί να συγκεντρώνει πάνω από 30 άτομα απ'όλες τις κινήσεις που συμμετέχουν στην Πρωτοβουλία, από την ΑΡΑΝ, την ΑΡΑΣ, της ΟΚΔΕ Σπάρτακος, το ΣΕΚ και πολλούς ανένταχτους.

Την περίοδο από τις 9/6 μέχρι και τις 14/7 κινηθήκαμε με μια σειρά εβδομαδιαίων συσκέψεων όπου, ανοιχτά και δημοκρατικά, προετοιμάζαμε την τοπική συνέλευση και την παρέμβαση στη γειτονιά. Οργανώσαμε πολλές κοινές αφισοκολλήσεις και κοινές εξορμήσεις στη Λαϊκή της Καλλιδρομίου, στο μετρό Αμπελοκήπων και στον ΗΣΑΠ στη Βικτόρια. Στις 29/6 πραγματοποιήθηκε η τοπική συνέλευση της Πρωτοβουλίας στο Λόφο του Στρέφη. Με προσέλευση πάνω από 100 ατόμων, με πολύ πλούσια συζήτηση και συγκροτημένη διαδικασία ήταν μια επιτυχημένη και μαζική συνέλευση που έκλεισε με απόφαση που υποστήριζε την αναγκαιότητα αυτού του εγχειρήματος της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και κάλεσμα για τις 14/7.

Τη Δευτέρα μετά τις 14/7 και με την έμπνευση που μας έδωσε η μεγαλειώδης συνέλευση στο θέατρο Αλίκη στη μέση του καλοκαιριού, οργανώσαμε σύσκεψη απολογισμού και προγραμματισμού. Ο ενθουσιασμός και η αποφασιστικότητα ότι "ναι! συγκροτηθήκαμε και πάμε παρακάτω..." υπήρχε σε όλες τις παρεμβάσεις.

-Αποφασίσαμε να κάνουμε άμεσα αισθητή την παρουσία της "Πρωτοβουλίας ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α." στα Εξάρχεια μέσα από ένα πρόγραμμα αφισοκολλήσεων. Ηδη κάναμε την πρώτη την προηγούμενη Παρασκευή.

-Αποφασίσαμε την επέκταση και σε καινούργιες γειτονιές, όπως Γκύζη-Αμπελόκηποι και τη στήριξη για τη δημιουργία ξεχωριστής επιτροπής που θα παρεμβαίνει εκεί.

-Πάνω απ'όλα όμως συζητήσαμε πώς θα οργανώσουμε το ανέβασμα στη ΔΕΘ τον Σεπτέμβρη εκτιμώντας ότι από τα Εξάρχεια μπορούμε άνετα να υλοποιήσουμε τον στόχο για ένα ή και δύο πούλμαν.

-Τέλος βγάλαμε μια πενταμελή συντονιστική επιτροπή που θα συνεδριάσει άμεσα για να οργανώσει ζητήματα όπως την συμμετοχή στην ΔΕΘ, τις αφισοκολλήσεις, τις παρεμβάσεις που θα ανοίξουν την επιτροπή στον κόσμο της γειτονιάς, τον κατάλογο των μελών του "ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α." που θα πρέπει να αρχίσουμε να σχηματίζουμε, οικονομικά κλπ.

Η λειτουργία των τοπικών επιτροπών, όπως των Εξαρχείων, είναι η ψυχή της "Πρωτοβουλίας ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.". Εκεί χτίζεται μέρα με τη μέρα η πραγματική ενότητα στην βάση. Μαθαίνουμε να συζητάμε, να διαφωνούμε, να αποφασίζουμε, να οργανώνουμε. Να χτίζουμε την πολιτική εμπιστοσύνη βήμα το βήμα. Οι επιτροπές σε κάθε γειτονιά και χώρο είναι η δύναμη που θα οργανώσει το άνοιγμα της Πρωτοβουλίας σε πολλαπλάσιους άλλους εργαζόμενους και νεολαίους.

Κατερίνα Κανελλοπούλου

ΑΝΤΙκαπιταλιστικής Αριστεράς προχωράει

στη Θεσσαλονίκη

ΡΕΘΥΜΝΟ

Η 14 Ιούνη θα μείνει στην ιστορία της ελληνικής αριστεράς ως η ημέρα της συγκρότησης του Εν.Αντι.Α, της κίνησης που μπορεί να αποτελέσει την πολιτική έκφραση των κινημάτων που έδωσαν τις κόντρες με την κυβέρνηση του Καραμανλή. Τα μηνύματα του προηγούμενου διαστήματος σίγουρα δείχνουν κάτι τέτοιο. Οι 80 αγωνιστές που έκαναν την αρχή στο Ρέθυμνο συμμετέχοντας στην πρώτη αντικαπιταλιστική συνέλευση και οι χιλιάδες σύντροφοι σε όλη την ελλάδα, που συμμετείχαν στις συνελεύσεις που ακολούθησαν, αποδεικνύουν ότι οι απεργίες και οι καταλήψεις του προηγούμενου διαστήματος, πλημμύρισαν τον χώρο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς με κόσμο γεμάτο διάθεση για δράση.

Στη δράση θα κριθεί και το όλο εγχείρημα του Εν.Αντι.Α. Κατά πόσο δηλαδή οι τοπικές επιτροπές και όλος αυτός ο κόσμος που συσπειρώνουν, θα καταφέρουν να συνδεθούν με κάθε τοπική μάχη, οργανώνοντας παράλληλα την διαδήλωση της 8 Σεπτέμβρη στη Θεσσαλονίκη. Το γεγονός ότι βρισκόμαστε στα τέλη Ιούλη, στα μέσα δηλαδή τη καλοκαιρινής περιόδου, δεν σημαίνει οτι οι μάχες έχουν πάει διακοπές.

Ηδη στο Ρέθυμνο, μόλις μια βδομάδα μετά την δολοφονία των τριών δασοπυροσβεστών, οι συμβασιούχοι του δήμου ξεσηκώνονται διεκδικώντας τα δεδουλευμένα τους. Πρόκειται για τους ίδιους οι οποίοι ένα χρόνο πριν, την στιγμή που φοιτητές, μαθητές και δάσκαλοι ήταν στους δρόμους, καταλάμβαναν το Δημαρχείο για αρκετές βδομάδες, κόντρα στον Παυλόπουλο που επιχειρούσε να τους πετάξει στο δρόμο. Τότε ήμασταν μαζί τους. Στις συνελεύσεις τους, στις διαδηλώσεις τους και στην κατάληψη την ίδια. Αυτή τη φορά, χρειάζεται όχι απλά να είμαστε μαζί τους ως συμπαραστάτες, αλλά να κάνουμε τη μάχη τους, μάχη όλων των εργαζομένων του Ρεθύμνου. Να είναι αυτοί οι οποίοι θα γεμίσουν τα λεωφορεία για τη ΔΕΘ.

Αυτός είναι ο ρόλος του Εν.Αντι.Α. Αφενός να αποτελεί όχημα για κάθε αντίσταση και την ίδια στιγμή να συνδέει όλες αυτές τις αντιστάσεις κόντρα στην κυβέρνηση και το σύστημα που τις γεννά.

Αυτή την Αριστερά θέλουμε. Ενωτική και Αντικαπιταλιστική.

Στέλιος Μιχαηλίδης
ΕνΑντιΑ Ρεθύμνου

Η οργή στην διαδήλωση της ΔΕΘ την χρονιά που καταστράφηκε η Νέα Ορλεάνη, ήταν τεράστια. Φέτος που κάπκαν όλα τα δάση θα είναι ακόμα πιο μεγάλη

ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α
στην κυβερνητική πολιτική
με τους ΑΓΩΝΕΣ
και τα ΚΙΝΗΜΑΤΑ
ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΣΤΙΣ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
■ Κλείστε θέσεις στα πούλμαν
Τηλ. επικοινωνίας: 6978 671192
6976 475202
Πρωτοβουλία για την
ΕΝότητα της ΑΝΤΙκαπιταλιστικής Αριστεράς
Τοπική Επιτροπή Περιστερίου-Αιγάλεω

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Η συγκρότηση της Πρωτοβουλίας για την Ενότητα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς/ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α, είναι για όλους όσοι συμμετείχαμε τον τελευταίο μήνα στη διαδικασία να γίνει πραγματικότητα η ενωτική κάθοδος της ριζοσπαστικής αριστεράς στις εκλογές, η επιτυχημένη κατάληξη της προσπάθειάς μας. Τόσο γιατί έγινε μέσα από μια μαζικότατη πανελλαδική συνέλευση στις 14 Ιούλη στο θέατρο Αλίκη μέσα στο κατακαλόκαιρο δείχνοντας πόσο ο κόσμος είχε ανάγκη τη δημιουργία μιας τέτοιας πρωτοβουλίας, όσο και γιατί η πολιτική συζήτηση συμπύκνωνε τον πλούτο των δεκάδων τοπικών συνελεύσεων που έγιναν.

Ετσι, λίγες μόνο μέρες μετά και με την εικόνα του γεμάτου Αλίκη να μας εμπνέει, η τοπική επιτροπή Περιστερίου-Αιγάλεω αποφάσισε να κάνει σύσκεψη για να οργανώσει το πώς θα κάνει πράξη τις αποφάσεις της Πανελλαδικής. Την Πέμπτη 19 Ιούλη συνεδριάσαμε και φτιάξαμε ένα πρόγραμμα προκειμένου να κάνουμε όσο το δυνατόν ευρύτερα γνωστή στις γειτονιές μας την Πρωτοβουλία για την Ενότητα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Συζητήσαμε ότι η διαδήλωση στη ΔΕΘ στις 8 Σεπτέμβρη είναι ένας σημαντικός σταθμός για το κίνημα και το μέλλον του, όπου χρειάζεται να γίνει μια μεγάλη αντικυβερνητική διαδήλωση με μεγάλο μπλοκ της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Γι'αυτό αποφασίσαμε να βγάλουμε αφισάκι της τοπικής επιτροπής που να καλεί στη ΔΕΘ με τα πούλμαν της Πρωτοβουλίας ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. Βάλαμε επίσης ένα πρόγραμμα αφισοκολλήσεων και κανονίσαμε εξορμήσεις τη Δευτέρα στις 4μμ στη στάση του μετρό Αγ.Αντώνιος και την Τρίτη στις 7μμ στον κεντρικό πεζόδρομο στο Περιστέρι. Ταυτόχρονα συζητήσαμε για τον πολύχρονο δυναμικό αγώνα που δίνουν οι συμβασιούχοι του δήμου Περιστερίου ενάντια στις απολύσεις και αποφασίσαμε να βγάλουμε προκήρυξη της τοπικής επιτροπής του ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α που να τους στηρίζει και να καλεί όλο τον κόσμο σε συμπαράσταση.

Με την αυτοπεποίθηση της επιτυχίας της συνέλευσης στις 14 Ιούλη η τοπική επιτροπή Περιστερίου-Αιγάλεω μπαίνει μπροστά για να οργανώσει τις επόμενες μάχες του κινήματος.

Λίλιαν Μπουρίτη

Ο πρώτος στόχος που βάζει η Πρωτοβουλία ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α μετά τη συγκρότησή της στις 14 Ιούλη είναι η διαδήλωση στη ΔΕΘ. Φέτος θα γίνει μετά από ένα κυριολεκτικά «καυτό» καλοκαίρι και μετά από ένα πολύ θερμό χειμώνα που τον πολιτικό τόνο έδωσαν η μεγάλη απεργία των δασκάλων και το κίνημα ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Η κυβέρνηση της Ν.Δ., πρωτοστατούντος του αγαπημένου της υπουργού των ΜΑΤ κ. Πολύδωρα, αφού έπνιξε τους εργαζόμενους και τους φοιτητές στα δακρυγόνα και τα ασφυξιογόνα, αποφάσισε το καλοκαίρι να μας πνίξει όλους με τις φωτιές, επιβεβαιώνοντας τραγικά ότι είναι κυβέρνηση εμπρηστών και δολοφονιών. Για όλα αυτά, νομίζω ότι φέτος έχουμε πολύ περισσότερους λόγους να διαδηλώσουμε στη ΔΕΘ. Να στείλουμε το μήνυμα στην κυβέρνηση ότι και φέτος θα βρει απέναντί της ένα πολύ πιο δυνατό κίνημα αλλά και μία δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά που θα πρωτοστατήσει στη σύγκρουση μαζί της.

Νομίζω όμως ότι υπάρχει και ένας λόγος που ξεχωρίζει. Την προηγούμενη βδομάδα, μέσα σε αυτό το σκηνικό χολυγουντιανής καταστροφής, η κυβέρνηση είχε το θράσος διά στόματος του Υπουργού Εργασίας να ξανανοίξει το θέμα των ορίων συνταξιοδότησης. Είναι απίστευτα προκλητικό την ώρα που Ελλάδα καίγεται, η κυβέρνηση που κατασπάραξε τα ταμεία μας με τα δομημένα ομόλογα να ξανανοίγει τέτοιο ζήτημα και πρέπει να πάρει την απάντησή της. Και είναι λάθος από τη μεριά της ΓΣΕΕ η στάση ότι θα κάνουν προτάσεις μαζί με τον Υπουργό προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό που έχει να κάνει η ΓΣΕΕ αυτή τη στιγμή είναι να οργανώσει μαζί με την ΑΔΕΔΥ την κινητοποίηση στη ΔΕΘ και όχι να κάνει «υπεύθυνες» προτάσεις μαζί με τους κλέφτες.

Στις 8 του Σεπτέμβρη είναι η σειρά του ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α μαζί με τα συνδικάτα και τους φοιτητικούς συλλόγους, να βάλουμε φωτιά στον Καραμανλή και όλο το συρφετό που θα είναι μαζεμένος εκεί.

Τιάνα Ανδρέου
Μέλος Δ.Σ. του Συλλόγου Εργαζομένων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η πανελλαδική συνέλευση της ριζοσπαστικής αριστεράς στις 14 Ιούλη στην Αθήνα ήταν μια ευχάριστη έκπληξη για όλους και όλες που κατεβήκαμε από τη Θεσσαλονίκη, καθώς όχι μόνο ξεπέρασε σε όγκο την πρώτη πανελλαδική συνέλευση της 9ης Ιουνη, αλλά και έδωσε μονιμότερα χαρακτηριστικά στην ενωτική μας πρωτοβουλία με το όνομα ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. Είναι πολύ σημαντικό για όλους όσους συμμετέχουμε σ'αυτήν την πρωτοβουλία από τη Θεσσαλονίκη, το γεγονός ότι το πρώτο μεγάλο κινηματικό ραντεβού του ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. δόθηκε για την Διεθνή Εκθεση στις 8 Σεπτεμβρίου.

Δε θέλουμε μια προεκλογική περίοδο που να χαρακτηρίζεται από τη συναίνεση, αυτή που δεν κέρδισε άλλωστε ποτέ από τους εργαζόμενους και τη νεολαία η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Στις 8 Σεπτέμβρη η αντικυβερνητική διαδήλωση των συνδικάτων πρέπει να έχει έντονο το στίγμα της νέας αντικαπιταλιστικής αριστεράς που συγκροτήθηκε πολιτικά μέσα από τους αγώνες του προηγούμενου διαστήματος και είναι σάρκα από τη σάρκα του κινήματος.

Ηδη στη Θεσσαλονίκη η αφίσα του ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α είναι ορατή στο κέντρο και στις γειτονιές της πόλης, ακόμα και στη φοιτητική κατασκήνωση στο Ποσείδι της Χαλκιδικής. Στις πλατείες του κέντρου, αλλά και της Τούμπας και αλλού, καθώς και σε εργατικούς χώρους όπως το Ιπποκράτειο, η είδηση για τη συγκρότηση του ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α προκαλούσε ενδιαφέρον και άνοιγε τη συζήτηση για την εναλλακτική λύση του αντικαπιταλισμού απέναντι στην κυβέρνηση της δεξιάς και τα κεντροαριστερά σενάρια, που θέλουν το Γιωργάκη σε ρόλο Πρόντι.

Η διαδήλωση στην Εκθεση που αποτέλεσε την αρχή του τέλους για την κυβέρνηση Μητσοτάκη και συνεχίστηκε επί πρωθυπουργίας Σημίτη, μπορεί να αποτελέσει φέτος ένα νέο ορόσημο στο κίνημα.

Για το ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. αυτό είναι στόχος. Στις 8 Σεπτέμβρη διαδηλώνουμε για να χαλάσουμε τη φιέστα του Καραμανλή και των μεγαλοκαπιταλιστών φίλων του και την επόμενη ημέρα οργανώνουμε μια μεγάλη "προεκλογική" συγκέντρωση του ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α., πολλαπλάσια της 14 Ιούλη, που θα δώσει νέα ορμή στις μάχες που έρχονται. Η επιστροφή της πολιτικής να συνοδευτεί από την επιστροφή στο προσκήνιο της αντικαπιταλιστικής προοπτικής, της ελπίδας του κόσμου από τα κάτω που παλεύει για την αλλαγή της κοινωνίας. Ακριβώς επειδή έχουμε αυτές τις εικόνες και τις εμπειρίες, η Πρωτοβουλία ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. στη Θεσσαλονίκη προχώρησε τη Δευτέρα 23 Ιούλη και σε τοπικές συσκέψεις, στο κέντρο, στις δυτικές και ανατολικές συνοικίες για την καλύτερη οργάνωση της διαδήλωσης και της υποδοχής των χιλιάδων διαδηλωτών από όλη την Ελλάδα.

Μπάμπης Κορουνδής,
δικηγόρος, Θεσσαλονίκη

Τα κινήματα και η Αντικαπιταλιστική Αριστερά

ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ

Το αντικαπιταλιστικό κίνημα έφερε την ελπίδα της αντίστασης στο σύστημα του κέρδους και του πολέμου διεθνώς και στην Ελλάδα. Πρώτα το 2000 με την Πρωτοβουλία ΠΡΑΓΑ και στην συνέχεια με την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ 2001 ο αέρας του κινήματος κατά της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης έφερε στο κίνημα την λογική του ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ και «οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη». Στις μέρες της Γένοβα τον Ιούλη του 2001 54% δήλωνε σε γκάλοπ ότι «είμαι με τους διαδηλωτές της Γένοβα» και ένας στους τρεις «και 'γω θα πήγαινα αν μπορούσα».

Η συνέχεια ήρθε με το ξέσπασμα του αντιπολεμικού κινήματος το 2003, την 15η Φλεβάρη και τις κινητοποιήσεις κατά της συνόδου κορυφής της ΕΕ στην Θεσσαλονίκη. Οι αντικαπιταλιστές εκφράστηκαν και έδρασαν εκείνο το διάστημα μέσα από κινήσεις όπως η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ, η Πρωτοβουλία Αγώνα.

Η Πρωτοβουλία ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. αποτελεί ΣΥΓΚΛΙΣΗ διαφορετικών κομματιών του αντικαπιταλιστικού κινήματος που βρέθηκαν σε άλλες συνιστώσες την προηγούμενο περίοδο. Αυτή η σύγκλιση είναι μια ενωτική διαδικασία που εμπνέει τον κόσμο της αντίστασης και του αγώνα γιατί φέρνει τους αγωνιστές σε κοινή προσπάθεια για την στήριξη των αγώνων και την υπεράσπιση της αντικαπιταλιστικής εναλλακτικής λύσης. Η κεντρική πολιτική έκφραση του κινήματος είναι υπόθεση πια των ίδιων των αντικαπιταλιστών μέσα από την σύγκλισή τους στο ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. που δημιουργούν την καλύτερη βάση για την ανάπτυξη και το δυνάμωμα μιας νέας αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΗΦΑΚΑΚΗΣ
Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο

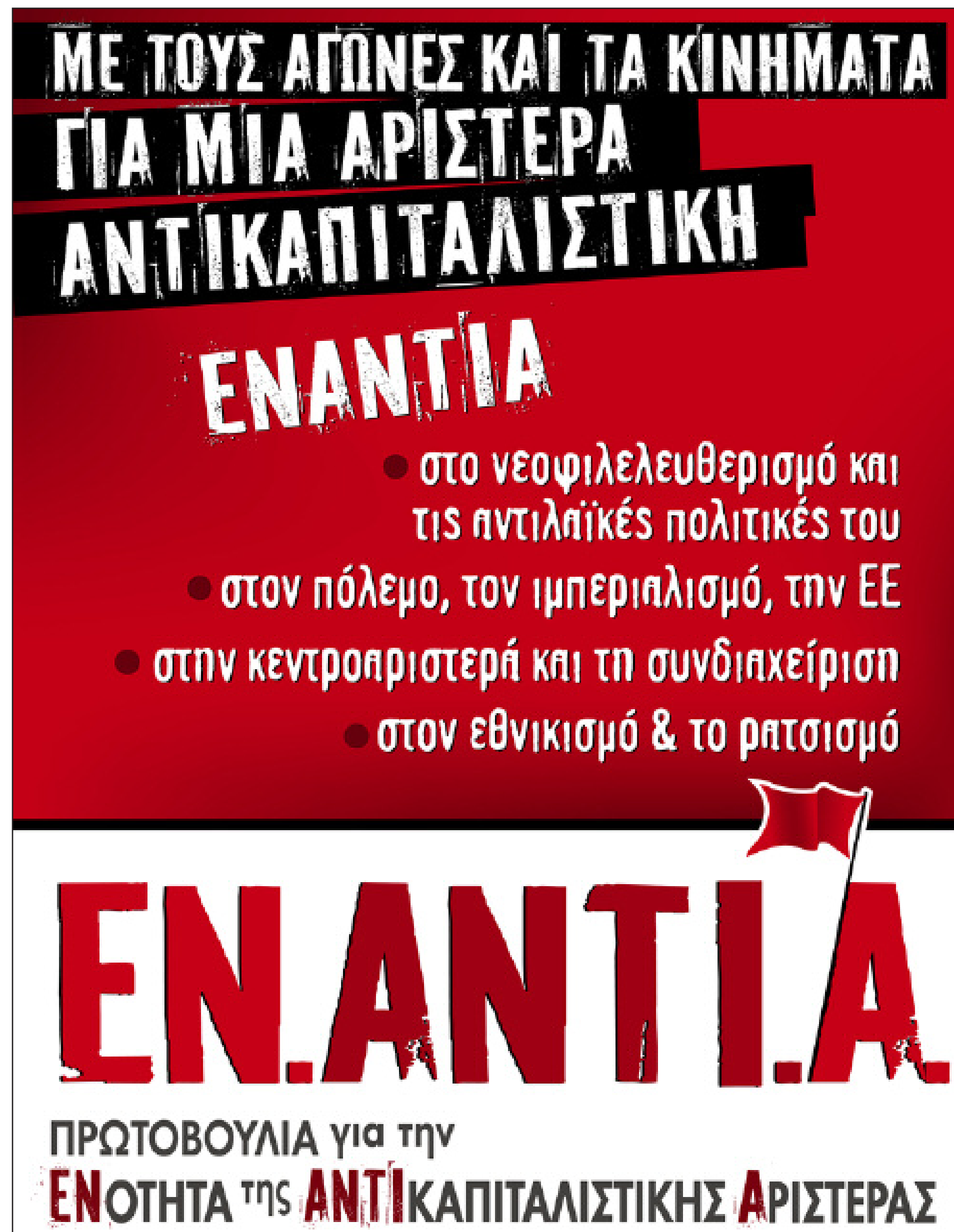
Στις 15 Φλεβάρη του 2003 και τους μήνες που ακολούθησαν, την περίοδο της εισβολής στο Ιράκ, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι πλημμύριζαν τους δρόμους και τις πλατείες, δένοντας την Ελλάδα στην αλυσίδα των αντιπολεμικών κινητοποιήσεων και διαδηλώσεων που σάρωναν ολόκληρο τον πλανήτη.

Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο έπαιξε καθοριστικό ρόλο για να ξεδιπλωθεί και να οργανωθεί όλη αυτή η δυναμική. Η αταλάντευτη αντίθεσή μας απέναντι στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό ενάντια στην επέμβαση στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ χωρίς "ναι μεν αλλά...", η προσήλωσή μας στην δημιουργία μιας Συμμαχίας όσο το δυνατόν πιο πλατιάς και ενωτικής, η ανάδειξη και καταγγελία της συμμετοχής των ελληνικών κυβερνήσεων στον πόλεμο "κατά της τρομοκρατίας" του Μπους, ήταν επιλογές που βοήθησαν στην δημιουργία ενός μαζικού και ταυτόχρονα αιχμηρού αντιπολεμικού κινήματος.

Οργανώσαμε εκατοντάδες εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις από τότε μέχρι σήμερα για το Ιράκ, το Αφγανιστάν, την Παλαιστίνη, το Λίβανο, το Ιράν. Ανοίξαμε την κόντρα με την ισλαμοφοβία και τον ρατσισμό. Υπερασπιστήκαμε τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες που μπήκαν στο στόχαστρο της κυβέρνησης με τις απαγωγές των πακιστανών και τις υποκλοπές της Vodafone. Και καταφέραμε σημαντικές νίκες για το κίνημά μας, με πιο χαρακτηριστική την αθώωση του προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας, Τζαβέντ Ασλάμ και την κατάρρευση της σκευωρίας σε βάρος του.

Έχουμε ακόμα μεγάλες μάχες μπροστά μας γι αυτό και η δράση της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο το επόμενο διάστημα είναι πολύτιμη. Έχουμε όμως ταυτόχρονα και την ευκαιρία να αναδείξουμε αυτές τις μάχες σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο στις ερχόμενες βουλευτικές εκλογές.

Μ' αυτήν την πρόθεση, μια σειρά συναγωνιστές και συναγωνίστριες από την Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο συμμετέχουμε ενεργά και στην Πρωτοβουλία για την Ενότητα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς (ΕΝΑΝΤΙΑ). Για να ακουστεί δυνατά και μέσα από τις κάλπες η φωνή του αντιπολεμικού κινήματος! Ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ που προσπαθεί διαρκώς να αναβαθμίζει την συμμετοχή της στην "συμμαχία των προθύμων" του Μπους. Αλλά και ενάντια στο σύστημα που γεννάει τους πολέμους και τις επεμβάσεις.

ΤΑΚΗΣ ΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ
ΟΚΔΕ ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ

Δώσαμε μάχες ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση, στο πόλεμο, στο ρατσισμό μέσα από το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ. Ακολουθήσαμε μια ενιαιομετωπική αντιμετώπιση «χτυπάμε μαζί-βαδίζουμε χωριστά» χωρίς ποτέ να υποστηρίξουμε τις πολιτικές επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ ή του ΣΥΝ.

Δεν έχει κανένα δικαίωμα ο Αλέκος Αλαβάνος και ο ΣΥΡΙΖΑ να οικειοποιούνται την δράση δυνάμεων οι οποίες πολιτικά δεν στήριξαν τις προοπτικές και τις επιλογές τους.

Είναι γνωστό ότι ο ΣΥΝ σύρθηκε σε συμμετοχή στο Παγκόσμιο και το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ. Ταυτόχρονα χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ όπως το ΚΚΕ χρησιμοποιεί το ΠΑΜΕ, σαν ένα μηχανισμό χειραγώγησης και υποκατάστασης των κινημάτων και των αντιστάσεων.

Το παράδειγμα της Ιταλίας δείχνει ότι πολύ πιο έγκαιρα χρειάζεται να δώσουμε την πολιτική μάχη για την έκφραση του νέου κινήματος μέσα από μια μαζική αντικαπιταλιστική αριστερά. Με την Πρωτοβουλία για την ΕΝότητα της ΑΝΤΙκαπιταλιστικής Αριστεράς κάναμε ένα πρώτο σημαντικό βήμα. Αποτελεί διέξοδο για να κλείσουμε τον δρόμο σε απογοητεύσεις και συμβιβασμούς.

ΣΠΥΡΟΣ ΣΑΚΕΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΡ.ΑΝ.

Σε πρόσφατη συνέντευξη του στα «Νέα» ο Αλέκος Αλαβάνος έδωσε μια πρώτη γεύση από το στίγμα του περιεχομένου της αντιπολιτευτικής τακτικής που θα ακολουθήσει ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι τη διεξαγωγή των επερχόμενων εκλογών. Ουσιαστικά πρόκειται για δύο βασικούς άξονες όπου από τη μία υπάρχει η κριτική στην κυβέρνηση για την κακή λειτουργία των κοινοβουλευτικών θεσμών (Ο Πρωθυπουργός δεν έρχεται σχεδόν ποτέ στο Κοινοβούλιο) και από την άλλη η εναγώνια προσπάθεια να εμφανιστεί ο ΣΥΡΙΖΑ ως η κοινοβουλευτική έκφραση των κινημάτων.

Για το πρώτο δεν έχουμε παρά να σχολιάσουμε πως ο επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ φαίνεται να βρίσκεται σαφώς κάτω από την ηγεμονία της αστικής ιδεολογίας όπου το κοινοβούλιο μοιάζει με θέατρο πραγματικών πολιτικών συγκρούσεων και πραγματικών διακυβευμάτων και κατά συνέπεια όσο το περισσότερο βρίσκεται κανείς τόσο περισσότερο προωθούνται οι λαϊκές διεκδικήσεις!

Στο δεύτερο το ολίσθημα είναι πιο σοβαρό γιατί γίνεται προσπάθεια απαλλοτρίωσης κινημάτων στα οποία οι δυνάμεις της ανανεωτικής αριστεράς είτε έπαιξαν ένα δευτερεύοντα ρόλο (πχ φοιτητικό κίνημα), σε αντιδιαστολή με αυτόν των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που με συνέπεια προετοίμαζαν και επικαθόρισαν μια πολύμηνη σύγκρουση,- που ορισμένες φορές ήταν και αντιφατικός (δε ξεχνάμε εύκολα το ρόλο σημαντικής μερίδας πανεπιστημιακών του ΣΥΝ στην υπεράσπιση των μεταρρυθμίσεων), είτε όλα γίνονταν από τη σκοπιά μιας διαχειριστικής οπτικής: είμαστε με τα κινήματα, αλλά δεν είμαστε με την κοινωνική ανατροπή, είμαστε ενάντια στο νόμο πλαίσιο αλλά κάνουμε και τις τροπολογίες μας, είμαστε ενάντια στη συνταγματική αναθεώρηση αλλά καθόμαστε μέχρι και το τέλος και τη συζητάμε τη στιγμή που και το ίδιο το ΠΑΣΟΚ έχει αποχωρήσει!

Βέβαια δεν μπορούμε να μην κατανοήσουμε την πραγματική αγωνία του Αλέκου Αλαβάνου για την έκφραση σε εκλογικό επίπεδο των αντικαπιταλιστικών κινητοποιήσεων των τελευταίων ετών. Ας μην ανησυχεί όμως: Οι διεργασίες που διεξάγονται τους τελευταίους μήνες στο εσωτερικό της αντικαπιταλιστικής αριστεράς δείχνουν πως θα μπορέσουν επάξια να καλύψουν αυτό το κενό!

ΚΥΠΡΟΣ

«Ο κοινός πόνος και το κοινό μέλλον μάς ενώνουν»

Οι νεκροί και οι αγνοούμενοι των συγκρούσεων και των πολέμων στην Κύπρο αποτελούν την κορύφωση του πόνου και στις δυο κοινότητες, ιδιαίτερα αυτές τις μέρες του Ιούλη.

Με εξαίρεση τα ονόματα και τη θρησκεία η εικόνα είναι η ίδια και στις δυο πλευρές. Δάκρυα, πόνος, απόγνωση. Εκατοντάδες γυναικόπαιδα, γέροι, απλοί άνθρωποι του μόχθου σκοτώθηκαν μόνο και μόνο γιατί ήταν Έλληνες ή Τούρκοι, για να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα αυτών που βρίσκονται στη κορυφή της κοινωνίας και παίρνουν τις αποφάσεις ή κάποιων μεγάλων δυνάμεων στη παγκόσμια σκακιέρα.

Οι αποκαλύψεις των τελευταίων μηνών με τις εκταφές λειψάνων από ομαδικούς τάφους έφεραν στην επιφάνεια μια ιστορία 50 χρόνων πολέμων και εθνικού ξεκαθαρίσματος κι από τις δύο πλευρές, που λίγο έχει να ζηλέψει από τις σφαγές που γνώρισε η πρώην Γιουγκοσλαβία ή ο Λίβανος.

Αυτές οι αποκαλύψεις δεν είναι παρά μόνο μικρό μέρος της τραγικής πραγματικότητας. Είναι όμως αρκετές για να κάνουν θρύψαλα την επίσημη προπαγάνδα της κάθε πλευράς ότι η βαρβαρότητα ήταν «προνόμιο» μόνο της αντίπαλης πλευράς και ότι η δική τους πλευρά ήταν το αθώο θύμα. Πολύς κόσμος αρχίζει να συνειδητοποιεί, για πρώτη φορά, ότι τα ίδια εγκλήματα έγιναν και από τις δυό πλευρές με θύματα αθώους απλούς ανθρώπους και ότι καμιά πλευρά δεν νομιμοποιείται να παριστάνει το αθώο θύμα.

Τα εγκλήματα αυτά δεν ήταν «μεμονωμένα περιστατικά» αλλά το αποτέλεσμα της πολιτικής του εθνικισμού που ακολουθούσαν οι πολιτικές ηγεσίες και των δύο πλευρών. Δεν είναι τυχαίο ότι κανένας από τους αυτουργούς αυτών των φρικτών εγκλημάτων δεν διώχτηκε ποτέ. Αντίθετα θεωρούνταν ήρωες που εκτέλεσαν το καθήκον τους προς την πατρίδα και επιβραβεύονταν με θέσεις και αξιώματα στις κοινότητές τους.

Δεν μπορούμε να μιλάμε για επανένωση και ειρηνική συνύπαρξη όσο οι υπεύθυνοι γι αυτά τα εγκλήματα κυκλοφορούν ελεύθεροι και τιμώνται σαν ήρωες στην κοινότητά τους.

Δεν ζητάμε να στηθούν δικαστήρια για να τους δικάσουν. Ζητούμε όμως οι αυτουργοί και οι ηθικοί αυτουργοί αυτών των εγκλημάτων να καταδικαστούν πολιτικά, ηθικά και κοινωνικά. Χρειάζεται να τιμήσουμε τα αθώα θύματα της άλλης πλευράς όπως ακριβώς τιμούμε τους δικούς μας. Οι νεκροί και οι αγνοούμενοι της Κύπρου μπορούν έτσι να γίνουν γέφυρα ειρήνης και συμφιλίωσης αντί πηγή μισαλλοδοξίας όπως θέλουν να τους χρησιμοποιούν η επίσημη πολιτική και οι εθνικιστές στην κάθε πλευρά.

Η «Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Κύπρος», σε συνεργασία με άλλες οργανώσεις και ακτιβιστές, προγραμματίζει και φέτος κοινές δικοινοτικές εκδηλώσεις στη μνήμη των αθώων θυμάτων στην Κύπρο, Ελληνοκύπριων και Τουρκοκύπριων κάτω από τον τίτλο «ο κοινός πόνος και το κοινό μέλλον μάς ενώνουν»:

Τετάρτη 25 Ιούλη Intercollege, αίθουσα UNESCO, 19.30-21.30 εκδήλωση- συζήτηση

Σάββατο 28 Ιούλη, οδόφραγμα Λ. Πάλας, 09.30 πρωί, κοινή επίσκεψη σε δύο συμβολικούς χώρους, στην περιοχή Παρισσινού και στο Παλαίκυθρο όπου βρέθηκαν ομαδικοί τάφοι, Ε/κ και Τ/κ αντίστοιχα.

Καλούμε τον κάθε ειλικρινή υποστηρικτή της επαναπροσέγγισης, που θέλει μια ειρηνική και δημοκρατική επανένωση του νησιού να στηρίξει με την παρουσία του αυτή την πρωτοβουλία. Να στείλουμε το μήνυμα ότι δεν θα επιτρέψουμε ξανά να χρησιμοποιήσουν τους νεκρούς, τους αγνοούμενους και τον πόνο, που προκάλεσαν τα εγκλήματα και οι πόλεμοι τους, για να συνεχίζουν την εθνικιστική και ρατσιστική τους πολιτική.

Οι οργανώσεις που υποστηρίζουν την πρωτοβουλία των εκδηλώσεων είναι:

Κόμμα Νέα Κύπρος (YKP), Εργατική Δημοκρατία, Πολιτιστικό Κέντρο BARAKA, Ομοσπονδία Οικολ &. Περιβ Οργανώσεων, «Hands Across the Divide», ΙΚΜΕ (Ίδρυμα Κοινωνικοπολιτικών Μελετών), Νεοκυπριακός Σύνδεσμος, Ενδο~Μήδεια /Cyprus IndyMedia, Αμμόχωστος Επιστροφή, Κίνηση Επανένωσης Κύπρου, Women's Research Center, Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου (KSP), «Δικοινοτική Πρωτοβουλία Συγγενών Αγνοουμένων, Δολοφονηθέντων και Θυμάτων Πολέμου», Αριστερή Πρωτοβουλία Λάρνακας και «Dance for Peace».

Πληροφορίες: 99625620 ή 00905338610908 / E-mail: stwc_cy@yahoogroups.com.

Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Κύπρο

ΙΡΑΚ

Τα πετρέλαια του Ιράκ ανήκουν στους εργάτες του

Οι ΗΠΑ θέλουν να βάλουν χέρι στον πετρελαϊκό πλούτο του Ιράκ και πιέζουν την ιρακινή κυβέρνηση να περάσει έναν νόμο που θα υποθηκεύσει τον μέλλον της χώρας, υποστηρίζει ο Χασάν Τζούμα Αουάντ, επικεφαλής της Ομοσπονδίας Συνδικάτων Πετρελαίου του Ιράκ.

Ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συνδικάτων Πετρελαίου του Ιράκ μιλάει για τον αγώνα που δίνουν για να σταματήσουν την αρπαγή. Το κείμενο αυτό είναι ομιλία που έδωσε πρόσφατα στο Λονδίνο.

Το Συνδικάτο, που εκπροσωπεί 26.000 εργάτες πετρελαίου στο νότιο Ιράκ, προχώρησε πρόσφατα σε μια σειρά απεργίες διαμαρτυρίας για τον προτεινόμενο πετρελαϊκό νόμο. Το να περάσει ο νόμος είναι για τις ΗΠΑ κριτήριο επιτυχίας της στρατηγικής της αύξησης των στρατευμάτων για να ξανακερδίσουν τον έλεγχο της χώρας.

Ο Χασάν Τζούμα κατηγορεί τις ΗΠΑ ότι θέλουν "να γεμίσουν τα χέρια τους με το πετρέλαιο του Ιράκ". Ο προτεινόμενος νέος νόμος θα παραδώσει την βιομηχανία πετρελαίου σε πολυεθνικές επιχειρήσεις κα θα απομυζήσει το Ιράκ από τον πλούτο του.

"Υπάρχει συμφωνία όλων των πλευρών στις ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των στρατιωτικών και αυτών που στο Κογκρέσσο θέλουν την απόσυρση από το Ιράκ, ότι θα πρέπει να έχουν το έλεγχο του πετρελαίου μας.

Ο Τζορτζ Μπους απέτυχε από στρατιωτικής πλευράς στην κατοχή, αλλά αν καταφέρει να περάσει αυτός ο νόμος, τότε θα μπορεί να ισχυριστεί ότι έχει πετύχει μια νίκη.

Οταν η στρατιωτική κατοχή των ΗΠΑ στην χώρα μας τελειώσει, η οικονομική κατοχή θα συνεχιστεί για πολλά χρόνια ακόμα".

Ο Χασάν Τζούμα βρέθηκε στη Βρετανία πρόσφατα σαν μέλος της διεθνούς καμπάνιας ενάντια στον προτεινόμενο νόμο. Συναντήθηκε με βρετανούς συνδικαλιστές και επισκέφτηκε πικετοφορία ταχυδρομικών στο κεντρικό Λονδίνο την περασμένη Πέμπτη.

Προειδοποίησε ότι ο προτεινόμενος πετρελαϊκός νόμος, που συζητιέται τώρα στο ιρακινό κοινοβούλιο, προκαλεί τεράστια οργή στους Ιρακινούς, ακόμα και σε αυτούς που συμμετέχουν στην κυβέρνηση.

Ο επικεφαλής των εργατών πετρελαίου ξεσκέπασε μια σειρά μύθους που χρησιμοποιούνται για να δικαιολογήσουν το νόμο. Ενας από αυτούς, όπως είπε, είναι ότι δήθεν το Ιράκ χρειάζεται ξένες επενδύσεις και ότι οι πολυεθνικές θέλουν εγγυήσεις ότι θα έχουν κέρδη πριν ρίξουν λεφτά στην βιομηχανία σαν μέρος των συμφωνιών συμπράξεων παραγωγής πετρελαίου.

"Το Ιράκ παράγει πάνω από 2.100.000 βαρέλια πετρελαίου την ημέρα. Τα έσοδα από αυτό είναι 43 δισεκατομμύρια δολάρια. Το Ιράκ έχει προοπτικά ένα τεράστιο ποσό εσόδων για να αναπτύξει μελλοντικές επιχειρήσεις και για ανοικοδόμηση.

Αυτό μπορεί να επιτευχθεί από την εθνική εταιρία πετρελαίου. "Αν οι πολυεθνικές θέλουν να συμμετέχουν στην ανοικοδόμηση της βιομηχανίας, πρέπει να το κάνουν κάτω από τον έλεγχο των Ιρακινών και όχι σαν ένα σχέδιο λεηλασίας των πηγών της χώρας".

Εξήγησε ότι παρά τον πρόλογο που εγγυάται το έλεγχο της βιομηχανίας στην Εθνικής Εταιρία Πετρελαίου, υπάρχουν διατάξεις κρυμμένες στις υποσημειώσεις που ουσιαστικά παραδίδουν τον πλήρη έλεγχο της βιομηχανίας.

Εταιρίες

"Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι οι αναφορές στα τέσσερα παραρτήματα του νόμου. Τα παραρτήματα ένα και δύο λένε ότι η παραγωγή στα υπάρχοντα κοιτάσματα πετρελαίου παραμένει υπό τον έλεγχο της εθνικής εταιρίας. Αλλά τα παραρτήματα τρία και τέσσερα δηλώνουν πως όλα τα νέα κοιτάσματα που θα ανακαλυφθούν πρέπει να δοθούν σε ξένες εταιρίες.

Υπάρχει ένα νέο κοίτασμα στην επαρχία Ουασίτ στο κεντρικό Ιράκ με δυνατότητες να γεμίσει εκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου. Σύμφωνα με το νόμο αυτό θα παραδοθεί στις πολυεθνικές".

Τόνισε ότι η εθνική εταιρία θα πρέπει να έχει αποκλειστικά δικαιώματα στην παραγωγή πετρελαίου με βάση το συμφέρον του Ιρακινού λαού.

Σύμφωνα με τον Χασάν Τζούμα, ο πετρελαϊκός νόμος σχεδιάστηκε στα κρυφά κάτω από την πίεση των ΗΠΑ και αυτό "είναι αντίθετο με τα άρθρα του νέου ιρακινού συντάγματος που δηλώνει ρητά ότι ο πλούτος του Ιράκ σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο είναι ιδιοκτησία του ιρακινού λαού.

"Καταγγέλλουμε τη διαδικασία, το ότι ο νόμος γράφτηκε πίσω από κλειστές πόρτες και ότι άφησαν τον ιρακινό λαό στο σκοτάδι για σημαντικά σημεία του προτεινόμενου νόμου.

Οι ΗΠΑ και η Βρετανία ασκούν τη μέγιστη πίεση πάνω στην ιρακινή κυβέρνηση να περάσει το νόμο".

Ο Χασάν Τζούμα λέει ότι οι εργάτες πετρελαίου ηγούνται στην αντίθεση με το νόμο. Το συνδικάτο κήρυξε δύο μέρες απεργία το Μάη απαιτώντας τροποποιήσεις στο νόμο και βελτιώσεις στους μισθούς και τις συνθήκες εργασίας. Η κυβέρνηση έβγαλε εντάλματα σύλληψης για τους ηγέτες του συνδικάτου.

Ο Χασάν Τζούμα υποστήριξε ότι η κατάσταση της βιομηχανίας αντανακλά την επιδείνωση της κατάσταση σε όλη τη χώρα.

"Ο,τι κι αν βλέπετε στην τηλεόραση για το Ιράκ, για την δυστυχία του λαού, σας λέω ότι οι συνθήκες από κοντά είναι πολύ χειρότερες. Θεωρούμε τις ΗΠΑ άμεσα υπεύθυνες για αυτή την κατάσταση και προειδοποιούσαμε από την αρχή ότι η κατοχή θα ήταν καταστροφή.

Είναι μη συνετό και μη αποδεκτό να φέρνουν νόμους που αιχμαλωτίζουν τις μελλοντικές γενιές. Το Ιράκ είναι υπό κατοχή και κανένας νόμος που επηρεάζει το μέλλον μας δεν πρέπει να ψηφιστεί".

Διέψευσε τους ισχυρισμούς ότι η κατάσταση ασφάλειας στο νότιο Ιράκ έχουν δημιουργήσει συνθήκες για ανοικοδόμηση. *"Πολλοί προέβλεπαν ότι λόγω της σχετικής ηρεμίας στην Βασόρα, θα υπήρχε περισσότερη ανοικοδόμηση και ότι αυτό θα αποτελούσε παράδειγμα για τις υπόλοιπες επαρχίες. Αλλά δεν είναι έτσι. Παρά τη σχετική ηρεμία σε σύγκριση με άλλες επαρχίες, δεν βλέπουμε κάποιο πρόγραμμα ανοικοδόμησης".*

Ο Χασάν προειδοποίησε ότι ο προτεινόμενος νόμος θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στο μέλλον της χώρας. "Αν ο νόμος εκτελεστεί τώρα, θα επηρεάσει τις μελλοντικές γενιές και θα έχει αντίκτυπο στο πρόγραμμα ανοικοδόμησης. Είναι ένα σημαντικό ζήτημα για εμάς γιατί τα έσοδα από το πετρέλαιο ισοδυναμούν με το 85%-90% του εθνικού μας εισοδήματος. Το Ιράκ έχει ανάγκη και την τελευταία δεκάρα για να ξαναχτίσει τις διαλυμένες ζωές του λαού του και τη διαλυμένη του οικονομία".

40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΗΣ “ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ”

Οι εξεγέρσεις που τσάκισε ο κρατικός καπιταλισμός της Κίνας

Το καλοκαίρι του 1967 η Κίνα βρισκόταν σε κατάσταση εμφύλιου πολέμου, για την ακρίβεια πολλών εμφυλίων πολέμων. Ηταν το αποκορύφωμα της «Μεγάλης Προλεταριακής Πολιτιστικής Επανάστασης» και η αρχή του τέλους της.

Η «Προλεταριακή Πολιτιστική Επανάσταση» είχε ξεκινήσει σαν μια εκστρατεία με εμπνευστή το Μάο Τσε Τουνγκ το 1966 με σκοπό να βγάλει από τη μέση τους ανταγωνιστές του στην άρχουσα τάξη. Σύντομα όμως ξέφυγε από κάθε έλεγχο καθώς εκατομμύρια φοιτητές και εργάτες άρχισαν να εκφράζουν τις δικές τους ελπίδες και να στρέφονται ενάντια σε όλη την άρχουσα τάξη. «Είναι δίκαιο να εξεγείρεσαι» είχε πει ο Μάο και «Βομβαρδίστε τα αρχηγεία». Οι εργάτες και οι φοιτητές σε πολλές περιοχές της Κίνας, από τη Σαγκάη στο νότο μέχρι την επαρχία Καννκσί στα βορειοανατολικά έκαναν αυτό το σύνθημα πράξη, χωρίς να κάνουν διακρίσεις ανάμεσα στους φίλους ή τους εχθρούς του Μάο. Εβαζαν στο στόχαστρο, όχι μόνο το πολιτικό αλλά και του τουφεκιού πολλές φορές, όλη την «κόκκινη αστική τάξη». Τη «λύση» την έδωσε ο στρατός...

Οταν, όμως, η «Πολιτιστική Επανάσταση» βρισκόταν στο απόγειό της, αυτά ήταν ακόμα σχετικά άγνωστα πράγματα έξω από τα σύνορα της Κίνας. Για τους εργάτες και τους φοιτητές που συμμετείχαν στους αγώνες που έμειναν γνωστοί ως «Ο Μάης του ‘68», η Πολιτιστική Επανάσταση ήταν ένα δυνατός πόλος έλξης. Το «εναλλακτικό μοντέλο» απέναντι στη Ρωσία των γκρίζων γραφειοκρατών τύπου Μπρέζνιεφ που προωθούσε την «ειρηνική συνύπαρξη» με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, έστελνε τα τανκς να συντρίψουν την Ανοιξη της Πράγας στην Τσεχοσλοβακία το 1968 και ήταν το κέντρο του «επίσημου» διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος, που σε όλο το κόσμο κουβαλούσε το βάρος των συμβιβασμών, των ξεπουλημάτων και της γραφειοκρατικοποίησης.

Η διάψευση των αυταπατών για την Κίνα του Μάο ήρθε μερικά χρόνια αργότερα προκαλώντας διαλυτική κρίση στην επαναστατική αριστερά που επηρεάζονταν από τις μαοϊκές ιδέες. Ομως, η συζήτηση για τα σαραντάχρονα της «Πολιτιστικής Επανάστασης» δεν έχει ακαδημαϊκό χαρακτήρα –κι όχι μόνο επειδή σήμερα στην Κίνα συνεχίζουν να κυβερνάνε με σιδερένια πυγμή οι κληρονόμοι του Μάο. Για την νέα αντικαπιταλιστική αριστερά που αναπτύσσεται σε όλο το κόσμο η συζήτηση για τον «σοσιαλισμό του 21ου αιώνα» είναι αναπόσπαστα δεμένη με το ξεκαθάρισμα των λογαριασμών με το παρελθόν.

ΚΙΝΑ ΚΑΙ ΕΣΣΔ

Χώρες του “υπαρκτού σοσιαλισμού” ή αντίπαλοι κρατικοί καπιταλισμοί;

Το 1949 έγινε μια πραγματική επανάσταση. Ανατράπηκε η παλιά άρχουσα τάξη των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών που είχε σταθεί ανίκανη έστω να εξασφαλίσει την εδαφική ενότητα της χώρας. Η επανάσταση του 1949 απάλλαξε τη Κίνα από τους μεγάλους γαιοκτήμονες και τους ιμπεριαλιστές που την είχαν κομματιάσει.

Ομως, δεν ήταν μια σοσιαλιστική επανάσταση με την εργατική τάξη να παίρνει την εξουσία με τα συλλογικά, δημοκρατικά της όργανα γεννημένα στον αγώνα. Ο «Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός» ήταν η ενσάρκωση της επανάστασης, ένας στρατός εκατομμυρίων. Ομως, δεν ήταν οι αγρότες αυτοί που πήραν την εξουσία. Την πήραν αυτοί που τους διοικούσαν και τους ένωναν, ένα στρώμα διανοούμενων συσπειρωμένων στο Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας. Για τον Μάο Τσε Τουνγκ και το Κόμμα του, ο στόχος ήταν η οικοδόμηση ενός ισχυρού κράτους, μιας σύγχρονης βιομηχανικής και στρατιωτικής δύναμης που θα έβαζε την Κίνα στο κλαμπ των ισχυρών του κόσμου.

Το μοντέλο ήταν η Ρωσία του Στάλιν. Η Ρωσία έκανε άλματα τη δεκαετία του 30 και του 40 με ιλιγγιώδεις ρυθμούς ανάπτυξης, την οικοδόμηση βαριάς βιομηχανίας και ενός πανίσχυρου στρατού. Για να το κατορθώσει αυτό η ρώσικη γραφειοκρατία κήρυξε τον πόλεμο στο βιοτικό επίπεδο και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης και των αγροτών.

Η Κίνα του 1950 ήταν πολύ πιο πίσω από την Ρωσία του ’30. Για την ακρίβεια, πίσω και από την προεπαναστατική Ρωσία ή την Ινδία. Αυτό που χτιζόταν στην Κίνα από τη δεκαετία του ’50 ήταν ο κρατικός καπιταλισμός. Το ΚΚΚ έβαλε στόχο η Κίνα να γίνει πυρηνική δύναμη σε λίγα χρόνια, όταν ακόμα στην ύπαιθρο κυριαρχούσε το ξύλινο αλέτρι. Οταν το 1964 ο στόχος επετεύχθη, η παραγωγή της πρώτης πυρηνικής βόμβας απαίτησε το ένα τέταρτο της ηλεκτρικής ενέργειας που παρήγαγε η χώρα.

Αυτή η πορεία έφερε το κινέζικο καθεστώς σε τροχιά σύγκρουσης με την Ρωσία. Ο Στάλιν έτσι κι αλλιώς δεν εμπιστευόταν ποτέ το κινέζικο κόμμα, γιατί έπαιρνε τη δύναμή του από τον έλεγχο μεγάλων κομματιών της Κίνας στις δεκαετίες του ’30 και του ’40 κι όχι από τους διορισμούς της Μόσχας. Η Ρωσία βοήθησε το «αδελφό» κόμμα όταν πήρε την εξουσία. Αλλά ο στόχος ήταν να μετατρέψει την Κίνα σε ένα «παράρτημα» της Ρώσικης οικονομίας όπως είχε κάνει με τα καθεστώτα της ανατολικής Ευρώπης. Το κινέζικο καθεστώς είχε άλλη γνώμη. Αυτό ήταν το πραγματικό υπόβαθρο της «σινο-σοβιετικής ρήξης» στα τέλη της δεκαετίας του ’50 κι όχι ότι το Κινέζικο ΚΚ ήταν πιο «επαναστατικό» από το «ρεβιζιονιστικό» καθεστώς της Ρωσίας.

Αλμα

Το «Μεγάλο Αλμα προς τα μπρος» το 1958-60 ήταν η προσπάθεια να επιτευχθεί ο στόχος της ‘ανάπτυξης» με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Ο Μάο δήλωσε: «Με έντεκα εκατομμύρια τόνους ατσάλι του χρόνου και άλλα δεκαεφτά την χρονιά που θα ακολουθήσει ο κόσμος θα τρανταχτεί. Αν φτάσουμε τα σαράντα εκατομμύρια τόνους σε πέντε χρόνια, θα μπορέσουμε να ξεπεράσουμε την Βρετανία σε εφτα!»

Αυτή η έφοδος κατέληξε σε φιάσκο για το καθεστώς και σε τραγωδία για τους εργάτες και τους αγρότες. Στα εργοστάσια οι εργάτες υποχρεώθηκαν να δουλεύουν 12ωρα, διαδοχικές βάρδιες, σχεδόν μέχρι εξόντωσης. Αλλά όσο πιο εντατικά δούλευαν άνθρωποι και μηχανές τόσο πιο γρήγορα καταπονούνταν. Στην ύπαιθρο οι αγρότες στοιβάχτηκαν σε «Λαϊκές Κομμούνες» κατά το πρότυπο της κολλεκτιβοποίησης στη Ρωσία του ’30. Επρεπε όχι μόνο να αυξήσουν την αγροτική παραγωγή αλλά και να συμβάλουν στη βιομηχανία. Εκατομμύρια σπρώχτηκαν σε πρόχειρα εργοστάσια παραγωγής ατσαλιού. Αποδείχτηκε μια τεράστια σπατάλη. Η αγροτική παραγωγή έπεσε, ο λιμός άρχισε να χτυπάει τεράστιες περιοχές. Η Κίνα αναγκάστηκε να εισάγει τεράστιες ποσότητες σιταριού από τον Καναδά και την Αμερική.

Το «Μεγάλο Αλμα» παραλίγο να γίνει προς τα πίσω κι όχι προς τα μπρος. Τα επόμενα χρόνια το καθεστώς προσπάθησε να χαλαρώσει κάπως τις αφόρητες πιέσεις για τρελούς ρυθμούς ανάπτυξης. Οι συζητήσεις κι οι συγκρούσεις για το δρόμο που έπρεπε να ακολουθήσει ο κινέζικος κρατικός καπιταλισμός έδιναν κι έπαιρναν στην άρχουσα τάξη και το αποτέλεσμα ήταν ότι ο Μάο βρέθηκε στην γωνία. Ηταν ακόμα ο «μεγάλος τιμονιέρης» αλλά όλο και περισσότερο έμοιαζε σαν μια συμβολική φιγούρα. Η «Πολιτιστική Επανάσταση» ήταν μια προσπάθεια να αντιστραφούν αυτοί οι συσχετισμοί.

Ο Μάο αποφάσε να αντεπιτεθεί. Ανακάλυψε όμως ότι ήταν πραγματικά απομονωμένος. Οταν το φθινόπωρο του 1965 προσπάθησε να δημοσιεύσει ένα άρθρο του στις κεντρικές εφημερίδες του Πεκίνου δεν βρήκε καμιά ανταπόκριση. Το άρθρο δημοσιεύτηκε σε ένα άσημο λογοτεχνικό περιοδικό της Σαγκάης. Για τον Μάο αυτή η στάση σήμαινε ότι «το κεντρικό Υπουργείο Προπαγάνδας είναι το Παλάτι του Πρίγκιπα της Κόλασης». Χρειαζόταν μια «πολιτιστική επανάσταση».

Το Μάη του 1966 ο Μάο κατήγγειλε τους εχθρούς του στην ηγεσία που «ακολουθούν τον καπιταλιστικό δρόμο» κι είναι «κακοί χαρακτήρες». Στο Πεκίνο πέτυχε σχεδόν αμέσως αυτό το στόχο. Ομως, για να τα καταφέρει σε ολόκληρη την απέραντη χώρα, χρειάζονταν κάτι πολύ περισσότερο από τον στενό κομματικό μηχανισμό. Ο Μάο και οι σύμμαχοί του έψαχναν να βρουν ένα «μοχλό» που θα υποχρεώσει τους αντιπάλους τους να υποταχθούν. Οι διαμάχες στην άρχουσα τάξη γέννησαν ένα ρήγμα, και η μια πτέρυγα προσπάθησε να ενισχύσει την θέση της απευθυνόμενη στους «από κάτω».

Το πιο πρόσφορο ακροατήριο ήταν η νεολαία –κι ιδιαίτερα οι φοιτητές κι οι μαθητές. Προφανώς τα συνθήματα που θα τους κινητοποιούσαν δεν θα μπορούσαν να ήταν τα «εκατομμύρια τόνοι ατσαλιού» του 1958. Κάθε τέτοια αναφορά σε οικονομικά ζητήματα, θα μπορούσε να προκαλέσει «δυσάρεστες» ερωτήσεις για την κοινωνική ανισότητα, τις οικονομικές αποτυχίες και το ποιος φορτωνόταν το κόστος τους. Ετσι, η επίσημη φρασεολογία της «Πολιτιστικής Επανάστασης» είχε να κάνει με την «επαναστατική θέληση» την «πάλη ενάντια στον οικονομισμό», τον «παραγωγισμό» και πολλά άλλα. Είναι ειρωνικό, ο Μάο που τον Γενάρη του 1965 δήλωνε ότι «πρέπει να ξεπεράσουμε κάθε χώρα σε ατομικές βόμβες και υδρογονοβόμβες όποιο κι αν είναι το κόστος», να εκτοξεύει μύδρους ενάντια στον «οικονομισμό».

Οι εκκλήσεις του Μάο βρήκαν πρόσφορο έδαφος στην νεολαία. Τα απολιθωμένα καταπιεστικά προγράμματα σπουδών, οι άθλιες συνθήκες σε πολλά πανεπιστήμια, η καθημερινή καταπίεση των στελεχών μέσα κι έξω από το πανεπιστήμιο, όλη αυτή η ασφυκτική ατμόσφαιρα είχε δημιουργήσει ένα εκρηκτικό μείγμα: να επιτεθούμε στα αρχηγεία; Να ξηλώσουμε όσους ακολουθούν τον καπιταλιστικό δρόμο; Επιτέλους, σκέφτονταν.

Φοιτητές

Οι σχολές έκλεισαν ουσιαστικά και εκατομμύρια φοιτητές άρχισαν να μετακινούνται προς το Πεκίνο, για να δουν τον «Μεγάλο Τιμονιέρη». Ετσι γεννήθηκε το κίνημα των «Ερυθροφρουρών» δεκάδες οργανώσεις που ρίχνονταν στη μάχη να εφαρμόσουν με το δικό τους τρόπο τις αρχές της «Μεγάλης Προλεταριακής Πολιτιστικής Επανάστασης».

Ομως, σύντομα η κατάσταση άρχισε να ξεφεύγει από τον έλεγχο του Μάο, των συμμάχων του και

όλης της άρχουσας τάξης. Πρώτον, γιατί οι αντίπαλοί τους δεν έμειναν με σταυρωμένα χέρια. Εφτιαξαν τις δικές τους «ερυθροφρουρές». Σε πολλές περιοχές της χώρας ξέσπασαν ένοπλες συγκρούσεις ανάμεσα στις αντίπαλες οργανώσεις και το στρατό. Συγκρούσεις που επιστρατεύονταν από αυτοσχέδια πυροβόλα μέχρι αντιεροπορικές ρουκέτες...Αλλά το πιο εφιαλτικό για την άρχουσα τάξη ήταν η ανάδυση ενός άλλου παράγοντα.

Μπορεί η «επανάσταση» να κηρυσσόταν «προλεταριακή» αλλά οι σαφείς οδηγίες του Μάο ήταν πως οι εργάτες πρέπει να αφοσιώνονται στα παραγωγικά τους καθήκοντα και να «κάνουν την επανάσταση στον ελεύθερο χρόνο τους». Ομως, οι εργάτες άρχισαν να κινούνται ακολουθώντας το παράδειγμα των φοιτητών.

Πολλές από τις ομάδες των ερυθροφρουρών είχαν αρχίσει να πλαισιώνονται από εργάτες. Στη Σαγκάη, τον Γενάρη του 1967 οι «εποχικοί» και «πάρτταιμ» εργάτες που δούλευαν με άθλιους μισθούς ξεκίνησαν απεργίες και διαδηλώσεις. Σύντομα οι απεργίες απλώθηκαν σε όλες τις μεγάλες βιομηχανίες της επαρχίας με τους σιδηροδρομικούς να μεταδίδουν τον «ιό». Στα τέλη του Γενάρη, οργανώσεις ερυθροφρουρών και εργατών κατέλαβαν το Δημαρχείο και ανακήρυξαν την Κομμούνα της Σαγκάης. Στις 4 Φλεβάρη έστειλαν εκπροσώπους στο Μάο περιμένοντας να εγκρίνει τη κίνησή τους. Η απάντηση ήταν ένας κουβάς κρύο νερό. Και χειρότερα θα ακολουθούσαν.

Με τη χώρα σε κατάσταση ακυβερνησίας, με το κομματικό μηχανισμό διαλυμένο και παραλυμένο, ο στρατός με εντολή του Μάο ανέλαβε να «αποκαταστήσει την τάξη». Από το καλοκαίρι του 1967 μέχρι και το 1968 κράτησε αυτή η αναταραχή. Σε κάθε πόλη σχηματίζονταν «τριπλές επιτροπές» από στρατιωτικούς, κομματικά στελέχη και κρατικούς αξιωματούχους –πολλοί από αυτούς μόλις ένα χρόνο πριν σέρνονταν στους δρόμους σαν οπαδοί του «καπιταλιστικού δρόμου» και εκφραστές των «αστικών αξιών».

Το τζίνι είχε ξεφύγει από το μπουκάλι κι η επανάσταση απειλούσε να γίνει πραγματικά προλεταριακή. Προς αυτή την κατεύθυνση άρχισαν να κινούνται μια σειρά οργανώσεις ερυθροφρουρών, που ονομάστηκαν σχηματικά η «υπεραριστερά». Οργανώσεις σαν τον «Μεγάλο Εξεγερμένο Στρατό της 22 Απρίλη» στο Καννκσί, το «Κογκρέσσο των Ερυθροφρουρών» στο Πεκίνο, την «Κόκκινη Σημαία» στη Σαγκάη.

Η οργάνωση που έκανε τα περισσότερα βήματα προς μια μαρξιστική επαναστατική ανάλυση της κινέζικης κοινωνίας και των καθηκόντων που έμπαιναν μπροστά στο κίνημα που είχε ξεσπάσει ήταν η Σεγκ-Βου-Λιεν (που σημαίνει Επαρχιακή Επαναστατική Επιτροπή). Στην πραγματικότητα ήταν ένας σχηματισμός όπου αντιπροσωπεύονταν 20 οργανώσεις ερυθροφρουρών και εργατών στην επαρχία Χουνάν. Η εμφάνιση της Σεγκ-Βου-Λιεν αντιμετωπίστηκε με σκληρές καταγγελίες. Τον Γενάρη του 1968, ο Τσου Εν Λαι, δεξί χέρι του Μάο εκείνη την εποχή, μίλησε σε μια συγκέντρωση στη πρωτεύουσα της επαρχίας Τσαγκτσά όπου κατήγγειλε την «αντεπαναστατική τροτσκιστική οργάνωση». Το γιατί, το δείχνουν μερικά αποσπάσματα από το μανιφέστο της Σεγκ-Βου-Λιεν, με τίτλο «Που βαδίζει η Κίνα».

Προνόμοια

«Πραγματικά πιστεύουμε ότι το 90% των στελεχών πρέπει να παραμεριστούν...Κι αυτό επειδή συνιστούν μια παρακμάζουσα τάξη με τα δικά της συμφέροντα. Η σχέση τους με το λαό άλλαξε, από ηγέτες που οδηγούσαν στο παρελιθόν, σε μια σχέση εκμεταλλευτών-εκμεταλλευόμενων, καταπιεστών και καταπιεζόμενων.

Τα ειδικά προνόμια και οι υψηλοί μισθοί της τάξης των «κόκκινων» καπιταλιστών χτίστηκαν πάνω στη βάση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης των πλατιών μαζών του λαού. Για να πραγματοποιηθεί η «Λαϊκή Κομμούνα της Κίνας» είναι αναγκαίο να ανατρέψουμε αυτή την τάξη...

Η ανάπτυξη και η ένταση αυτών των αντιθέσεων επιβάλει ότι η κοινωνία χρειάζεται μια ακόμα βαθύτερη αλλαγή: την ανατροπή της εξουσίας της γραφειοκρατικής αστικής τάξης, συστηματικό τσάκισμα της παλιάς κρατικής μηχανής, την κοινωνική επανάσταση, την αναδιανομή του πλούτου και της εξουσίας, την εγκαθίδρυση μιας νέας κοινωνίας της ‘Λαϊκής Κομμούνας της Κίνας’.

Στον αγώνα για την κατάληψη της εξουσίας πρέπει να εφαρμοστεί η μαρξιστική αρχή του τσακίσματος της παλιάς κρατικής μηχανής. Το σύστημα της εκμετάλλευσης και της γραφειοκρατίας πρέπει να διαλυθεί ολοκληρωτικά...Η πραγματική επανάσταση δεν έχει αρχίσει ακόμα. Το προλεταριάτο μπορεί να χάσει σε αυτή την επανάσταση μόνο τις αλυσίδες του. Αλλά μπορεί να κερδίσει το κόσμο ολόκληρο. Ας τρέμει η γραφειοκρατική άρχουσα τάξη μπροστά στη σοσιαλιστική επανάσταση. Η Κίνα του αύριο θα είναι ο κόσμος της ‘Κομμούνας’».

Η Σεγκ Βου Λιεν έβαζε στόχο όχι κάποια πρόσωπα που «έπαιρναν τον καπιταλιστικό δρόμο» αλλά ολόκληρη την άρχουσα τάξη του κρατικού καπιταλισμού στην Κίνα.

Το 9ο Συνέδριο του ΚΚΚ κήρυξε την λήξη της «Πολιτιστικής Επανάστασης». Ισως είναι η πρώτη και τελευταία επανάσταση στην ιστορία που τερματίζεται με αποφάσεις συνεδρίων...Στην πραγματικότητα, η άρχουσα τάξη της Κίνας χρειάστηκε χρόνια για να συνέλθει από το μεγάλο κλονισμό της έκρηξης του 1966-1969.

Λέανδρος Μπόλαρης

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα ΚΑτΩ
Κάτω τα χέρια από την Παλαιστίνη
Η Ριζοσπαστική Αριστερά στις Εκλογές
Σοσιαλισμός στον 21 αιώνα - Αφιέρωμα

Μπορείτε να διαβάσετε περισσότερα για την “πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα” στο καινούργιο τεύχος του περιοδικού

Σοσιαλισμός από τα ΚΑτΩ

που κυκλοφορεί!

Διαβαστε επίσης:
- *Γάζα - Νίκη της Αντίστασης*
- *Σοσιαλισμός στον 21ο αιώνα*
  Αφιέρωμα: Βενεζουέλα, Κούβα, Οκτωβριανή Επανάσταση
- *Η Ριζοσπαστική Αριστερά & οι εκλογές*

γράμματα ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ergatiki@otenet.gr

Μήνυμα από την Μουσουλμανική Ενωση Ελλάδας

Με αφορμή το άρθρο του Α.Ανδριανόπουλου στην «Καθημερινή» της 18ης Ιουλίου με τίτλο «Κόκκινο Τζαμί στην Αθήνα;» θα θέλαμε να διευκρινίσουμε κάποια πράγματα. Κατ' αρχήν το Ελληνοαραβικό Επιμορφωτικό Πολιτιστικό Κέντρο δεν είναι τζαμί αλλά ένα πνευματικό κέντρο που διαθέτει χώρο προσευχής για τα μέλη του που είναι περιορισμένου αριθμού.

Ιδρύθηκε το 2001, λειτουργεί ως κέντρο ανοιχτό για όλους, με γνωστές δραστηριότητες, απόλυτα σεβόμενο τους νόμους του κράτους και με θετική απήχηση στην ελληνική κοινωνία. Απαρτίζεται από Έλληνες Μουσουλμάνους και Άραβες που ζουν και εργάζονται νόμιμα στη χώρα μας. Η μετακόμιση στο Μοσχάτο ήταν απαραίτητη καθώς τα μέλη πολλαπλασιάστηκαν και χάρη στην ευγενική χορηγία ενός Σαουδάραβα και όχι του Σαουδαραβικού κράτους, το κτήριο αγοράστηκε και δεν οικοδομήθηκε. Το κέντρο είναι πάντοτε ανοιχτό, οπότε η αγωνιώδης έκφραση του Α. Ανδριανόπουλου «Κανείς δεν γνωρίζει ποια ακριβώς εκδοχή του Ισλάμ θα λατρεύεται εκεί» δεν έχει βάση αφού το κέντρο είναι προσβάσιμο σε όλους όσους ενδιαφέρονται να μάθουν, άλλωστε πάντοτε ήταν.

Το κέντρο αυτό σε καμία περίπτωση δεν αναπληρώνει το Κρατικό Τέμενος που θα χτιστεί με χρήματα του Ελληνικού Κράτους με λειτουργούς που θα ορίζει το κράτος. Όλα αυτά τα έχουμε ζητήσει εμείς οι Μουσουλμάνοι της Αθήνας που θέλουμε να είμαστε αξιοπρεπείς και βρισκόμαστε σε συνεχή διάλογο με το κράτος αλλά και την Εκκλησία. Όπως γνωρίζετε το κράτος προχώρησε σε ψήφιση νόμου που τα κατοχυρώνει όλα αυτά. Το Μουσουλμανικό τέμενος που θα χτιστεί στον Ελαιώνα θα είναι ο χώρος προσευχής για κάθε Μουσουλμάνο, και όχι ένα Πολιτιστικό κέντρο χωρητικότητας χιλίων ατόμων.

Βέβαια χάριν εντυπωσιασμού και προεκλογικής περιόδου ο καθένας μπορεί να βγαίνει χωρίς στοιχεία και να απαξιώνει όλους τους Μουσουλμάνους που ζουν στην Ελλάδα που είναι μερικές εκατοντάδες χιλιάδες, καθώς και το υπόλοιπο 1,5 δις Μουσουλμάνων της γης, δανειζόμενος μία εξέγερση στο Πακιστάν, χρησιμοποιώντας νεολογισμούς όπως «Μαντράσες» (Μαντράσα στα Αραβικά απλά σημαίνει σχολείο) προσπαθώντας να προσβάλλει όσους Μουσουλμάνους διαβάσουν το άρθρο αυτό.

Οι πράξεις είναι αυτές που καταξιώνουν ή απαξιώνουν τους πολίτες, και οι πράξεις των Μουσουλμάνων της Αθήνας, είτε είναι υπήκοοι είτε μετανάστες, αποδεικνύουν ότι οι ισχυρισμοί αυτοί δεν μας ταιριάζουν, αλλά προφανώς εξυπηρετούν αυτούς που τα γράφουν για να δημιουργήσουν αρνητικό κλίμα στην κοινωνία χωρίς αιτία.

Με εκτίμηση

Ναΐμ Ελγαντούρ,
Πρόεδρος Μουσουλμανικής ΈνωσηςΕλλάδος
(τηλ.6972 008214 - naim_elghandour@yahoo.g)

Αναγέννηση (Ωδή)

Πρώην Πράσινο βουνό τροφή των παιδικών ματιών,
που γέμιζες τα πρωινά μου με τους πολύχρωμους ήχους σου,
γιατί σωπάσαν οι πλαγιές σου;

Ομορφο βουνό που μούλεγαν οι μεγάλοι
πώς θάσαι πάντα ζωντανό και πρόσχαρο
πουν' οι αρωματικές ανάσες σου;

Στάχτη και κάρβουνο γεννούν τα σπλάχνα σου
κι ο αγέρας γύρω σου, μυρίζει θάνατο και εγκατάλειψη...

Πράσινο βουνό, τροφή της πεταλούδας
που γεννιόταν για να πιει τις στάλες της βροχής
που άστραφταν στο κορμί σου, πουν' η πάχνη σου;

Πόσα ξάγρυπνα πουλιά ψάχνουν για το καμμένο σπιτικό τους θρηνώντας για το χαμένο Φθινόπωρο;

Για τα μαυρισμένα κλαδιά που θα φεύγουν για τις χωματερές,
σπρωγμένα από τον πένθιμο χορό των ρυακιών;

Ποιος κλέβει χρόνια τώρα το τραγούδι της ζωής
απ' το στόμα των φτερωτών αγγέλων που το λαλούν,
για να το κάνει θρήνο στις αρρωστημένες ορχήστρες
ενός παράλογου κόσμου;

Πράσινο βουνό, ξεκουράσου μα μην κοιμηθείς για πάντα
όσο κι αν σε πλήγωσαν οι άφρονες!..

Εχεις ρίζες πολύ βαθιές ως την καρδιά σου!..
Το αίμα σου κρυμμένο εκεί, μουρμουρίζει ακόμα
τα αρχέγονα τραγούδια της δημιουργίας...
Σκύψε, κι άκουτα... Εχουν αποστολή ταγμένη απ'το δημιουργό του Σύμπαντος
γραμμένη σε πολύχρωμο πάπυρο, όπως τα λουλούδια...
Γράφει: - Εσείς βουνά, θα πρασινίζετε ξανά
μετά την καταστροφή γιατί οι ρίζες σας κρατούν το μυστικό της δημιουργίας, στα ασύμμετρα χέρια τους!..
Και σεις θάλασσες, θα ξαναγεμίζετε με χιλιάδες
σπόρους ζωής, που θα ερωτεύονται μεταξύ τους
τραγουδώντας μετά την καταιγίδα, που αφανίζει τα παρελθόντα...
Και τα μέλλοντα, αγιασμένα από την καθαρότητα του λόγου μου, θα παλέψουν για την επιβίωση!..

Γι αυτό πρώην πράσινο βουνό, μην κοιμάσαι!..
Ξεκουράσου μονάχα, για να μας δώσεις ξανά το τραγούδι σου
βάζοντας τις νιογέννητες πευκοβελόνες,
να γράψουν στον αέρα, τους καινούργιους στίχους της ζωής!..

Εφη Γιακανίκη-Κοκόλια

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΕΛ.ΑΣ. παντού, δικαιοσύνη πουθενά

Την Τετάρτη 18 Ιουλίου, στο κέντρο του Χαλανδρίου, συγκεκριμένα στην πλατεία όπου βγαίνουν εκατοντάδες νέοι και εργαζόμενοι του δήμου για ψυχαγωγία και ξεκούραση συνέβη ένα (ακόμα) ατυχές περιστατικό.

Κατα την διάρκεια νυχτερινής βόλτας την πρώτη μέρα που έφτασα στο Χαλάνδρι τελειώνοντας την εξεταστική μου στην Κρήτη και θέλοντας να δώ τους φίλους από την γειτονιά μου, πέντε μέλη της Ελληνικής Αστυνομίας θέλησαν να μας κάνουν εξακρίβωση στοιχείων. Φυσικά δεν πρόκειται για μια τυπική διαδικασία αλλά για μια πολιτική πράξη όπως θα φανεί στην συνέχεια καθώς και οι δυο από τους τρεις φοιτητές είμαστε μέλη του ΣΕΚ και της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Αυθαιρεσία 1η: Όταν ζητήσαμε το όνομα του αστυνομικού που μας "μίλαγε" η απάντηση ήταν αρνητική του τύπου "η εξουσία είμαι εγώ και οχι εσείς".

Αυθαιρεσία 2η: Ενώ όλοι δείξαμε τις ταυτότητές μας, αδειάσαμε τις τσάντες μας πάνω από δύο φορές και ενώ δικαιολογήσαμε την παρουσία μας στον χώρο, απαιτήθηκε να πάμε και στο αστυνομικό τμήμα για άγνωστο λόγο. Ταυτόχρονα πιάστηκε άλλη μια παρεά τριών ατόμων που όπως μας είπε ο ένας είναι φοιτητές, προσκύμενοι στα ΕΑΑΚ και υποστηρικτές της ΕΝωτικής ΑΝΤΙκαπιταλιστικής Αριστεράς (ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α).

Αυθαιρεσία 3η: Στο τμήμα που ζητήθηκε μόνο από τα μέλη του ΣΕΚ να πάμε (επειδή όπως μας είπαν οι ίδιοι είχαμε προκηρύξεις και άλλα υλικά της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς) όχι μόνο τις διαβάσανε ενώ τους λέγαμε ότι δεν θα μπούμε σε διαδικασία πολιτικής ανάκρισης αλλά τις βγάλανε και φωτοτυπίες για το αρχείο της ΕΛ.ΑΣ.

Κήρυγμα

Καθώς το κλίμα θύμιζε κατά πολύ την εποχή της χούντας, μας κάνανε "κήρυγμα ιδεολογικό" και φυσικά όταν τους ρωτάγαμε ποιος έδερνε τους συνταξιούχους, τους απεργούς δασκάλους (ποιος είχε τις σιδηρογροθιές) και τους φοιτητές η απάντηση ήταν μια: Μας προκαλούσαν οι άλλοι αλλά δεν θα το συζητήσουμε γιατι δεν ξέρετε.

Αυθαιρεσία τελευταία: Όταν η ώρα είχε πάει ήδη 2 το πρωί και η παρουσία μας πια ήταν εντελώς αδικαιολόγητη στο τμήμα, πήραμε τηλέφωνο δικηγόρο μέλος του ΣΕΚ ο οποίος πήρε στο τμήμα και απαίτησε με πολιτικούς και νομικούς όρους σε 5 λεπτά να έχουμε βγεί. Τόσο ταπεινώθηκε φαίνεται το μέλος του κατασταλτικού μηχανισμού της χώρας που έπερνε τηλέφωνα στα κεντρικά να βρεί ένα νομικό παράθυρο ώστε να μείνουμε όλη τη νύχτα μέσα. Είτε λέγοντας ψέμματα ότι βρισκόμασταν αδικαιολόγητα έξω από την Εθνική Τράπεζα- περίπου 20 μέτρα απόσταση από την πλατεία (!) είτε λέγοντας ότι δεν δικαιολογήσαμε την παρουσία μας στον χώρο.

Αφού σε πέντε λεπτά αφεθήκαμε ελεύθεροι, απαιτήσαμε να μας γυρίσουν πίσω στην πλατεία και δεχτήκαμε μόνο ειρωνία και γέλια. Γυρνώντας πίσω, τυχαία ξανασυναντήσαμε τον αρχικό "robocop" της ΕΛ.ΑΣ. που μας είπε χαρακτηριστικά "θέλατε το όνομα μου; Σιγά μην σας πώ και το ζώδιο μου" και όλη η κλίκα της αστυνομιας του Πολύδωρα γέλαγε.

Στην υπόθεση αυτή μετά από μάζεμα του τοπικού ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α μπήκαν και οι δημοτικοί σύμβουλοι της κίνησης "Αντίσταση με τους πολίτες του Χαλανδρίου" που θα κινήσουν νομικά το ζήτημα.

Τέλος, δυστυχώς κρατήσανε στο τμήμα για μια νύχτα έναν μαθητή 16 χρονών για γκράφιτι σε τοίχο έναντι του μετρό και η ερώτηση είναι μια:

Πότε θα δούμε στις φυλακές αυτούς που κάνουν "το πιο χυδαίο γκράφιτι" με την υπογραφή του νόμου, αυτούς δηλαδή που γεμίζουν ένα βουνό ολόκληρο με το λογότυπο της Vodafone, που κάνουν υποκλοπές στα τηλέφωνα μας, που τους παράγουμε εκατομμύρια και μας πληρώνουν ψίχουλα, αυτούς που κάνουν εμπρησμούς για να χτίσουν οι εργολάβοι, αυτούς που διαλύουν την δημόσια παιδεία και τις συντάξεις μας, την τάξη δηλαδή των πλουσίων;

Η εμπειρία μας από το φοιτητικό κίνημα μας έμαθε το εξής. Συλλογικά και στον δρόμο σπάμε την τρομοκρατία με όπλο την κατάληψη και την απεργία.

Κανένα έγκλημα της κυβέρνησης και του συστήματος δεν πρέπει να μείνει ατιμώρητο... Venceremos...!

Μιχάλης Κυριαζίδης, *φοιτητής, μέλος του ΣΕΚ Χαλανδρίου*

Νίκος Σκιαδάς, *φοιτητής, μέλος του ΣΕΚ Ρεθύμνου Κρήτης*

Ο ΧΟΜΠΣΜΠΟΜ ΚΑΙ ΟΙ "ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΛΗΣΤΕΣ"

Ο ληστής κι ο Τραπεζίτης

Το 1969 ο Ερικ Χόμπσμπομ κυκλοφόρησε ένα βιβλίο με τον προκλητικό τίτλο "Ληστές". Το βιβλίο ήταν, ούτε λίγο ούτε πολύ, ένας ύμνος για τους "κοινωνικούς ληστές", τους παράνομους "Ρομπέν των Δασών" που ανταναλκούν "τον γενικευμένο πόθο για ελευθερία, τον ηρωισμό και το όνειρο της δικαιοσύνης".

Οπως ήταν φυσικό, το βιβλίο προκάλεσε σάλο: ο Χόμπσμπομ θεωρείται -καθόλου άδικα- ένας από τους μεγαλύτερους ιστορικούς της εποχής μας. Τα κλασσικά του βιβλία, "Η εποχή των επαναστάσεων", η "Εποχή του Κεφαλαίου", "Η εποχή της Αυτοκρατορίας" έχουν μεταφραστεί σε δεκάδες γλώσσες, διδάσκονται σε εκατοντάδες πανεπιστήμια και βρίσκονται σχεδόν σε όλες τις βιβλιοθήκες του κόσμου. Εδώ στην Ελλάδα έχουν εκδοθεί από το ίδιο το Μορφωτικό Ιδρυμα της Τράπεζας της Ελλάδας.

Ο Χόμπσμπομ γυρίζει στο βιβλίο του πίσω στους μυθικούς ληστές της ιστορίας και της λογοτεχνίας -ληστές που έχουν πάρει κυριολεκτικά διαστάσεις ήρωα στην λαϊκή φαντασία. Στα ατέλειωτα λαϊκά τραγούδια που εξυμνούν τα κατορθώματά τους οι ληστές αυτοί στέκονται πάντα στο πλευρό των φτωχών και των κατατρεγμένων: ληστεύουν τους πλούσιους για να μοιράσουν την λεία στους φτωχούς, απελευθερώνουν κρατούμενους-θύματα της αυθαιρεσίας των αρχών ή γυναίκες που έχουν απαχθεί από τους δόλιους και διεστραμμένους άρχοντες, προστατεύουν χωριά από τις επιθέσεις των συμμοριών του κόμη ή του βασιλιά.

Αλλά δεν στέκεται μόνο στο παρελθόν. Το βιβλίο του μιλάει και για τους "σύγχρονους" ληστές -τον Τζέσε Τζέιμς, τον Μπίλι δε Κιντ, τον Πάντσο Βίλα, τον Νέντ Κέλι. Κάποιο από αυτούς συνδέθηκαν άμεσα με τους φτωχούς και τους κατατρεγμένους -ο Πάντσο Βίλα ήταν μαζί με τον Εμιλιάνο Ζαπάτα ένας από τους πρωτεργάτες της Μεξικάνικης Επανάστασης. Ο Μπίλι δε Κιντ μοίραζε πράγματι λεφτά από τις ληστείες του στους φτωχούς. Για κάποιους άλλους η σύνδεση αυτή βρίσκεται απλά στη λαϊκή φαντασία.

Ανεξάρτητα, όμως, από τα πραγματικά ιστορικά δεδομένα, όλοι τους σχεδόν έχουν γίνει ήρωες στα μάτια του κόσμου. Γιατί; Η καλύτερη απάντηση έρχεται από τον Μπέρτολτ Μπρέχτ, με τα λόγια του Μακχίθ, (Μακ ο Μαχαιροβγάλτης), του πρωταγωνιστή της "Οπερας της Πεντάρας": τι είναι χειρότερο, αναρωτιέται ο Μακχίθ, ενώ περιμένει να τον κρεμάσουν. "Να ληστεύεις μια τράπεζα ή να ανοίγεις μια τράπεζα;" Ποιος είναι μεγαλύτερος εγκληματίας; Ο ληστής ή ο τραπεζίτης;

Νεντ Κέλι

Τριάντα δύο χιλιάδες άνθρωποι υπέγραψαν ένα ψήφισμα ενάντια στην καταδίκη σε θάνατο του Νεντ Κέλι, του διάσημου ληστή της Αυστραλίας το 1880 από τα δικαστήρια της πολιτείας της Βικτορια. Το Γκλενρογουαν, η περιοχή που έζησε ο Νεντ, αποκαλείται ακόμα και σήμερα Κέλι Κάουντρι από τον κόσμο. Για την πολιτεία και την επίσημη ιστορία ο Κέλι είναι ένας εγκληματίας. Για τον κόσμο εξακολουθεί να αντιπροσωπεύει την αντίσταση -μοναχική, παράνομη και αδιέξοδη αλλά ευγενική, ηρωική και αδάμαστη ταυτόχρονα- στην αυθαιρεσία, τον κατατρεγμό και την καταπίεση των ισχυρών.

Ο Κέλι ήταν από την γέννησή του κιόλας πάντα στο στόχαστρο της αστυνομίας. Το ίδιο και η οικογένειά του: ο πατέρας του είχε καταδικαστεί σε έξι μήνες φυλακή για ζωοκλοπή -ένα ασυγχώρητο έγκλημα σε μια χώρα μεγαλοκτηνοτρόφων. Από τα 14 του μπαινόβγαινε στα κρατητήρια και τις φυλακές με διάφορες αστήρικτες κατηγορίες. Τα δικαστήρια τον αθώωναν: μάταια, όμως. Λίγους μήνες αργότερα ήταν και πάλι προφυλακισμένος, με κάποια νέα αφορμή. Τον Απρίλη του 1878, ύστερα από μια συμπλοκή με έναν μεθυσμένο αστυνομικό που παρενοχλούσε χυδαία την μικρή του αδελφή, ο Νεντ βγήκε στην παρανομία. Τον Δεκέμβρη οργάνωσε την πρώτη του ληστεία -στην Εθνική Τράπεζα της Γιουόρα: αφού κλείδωσε τους υπαλλήλους σε ένα δωμάτιο, άδειασε τα ταμεία και έφυγε ανενόχλητος. Κανένας δεν σκοτώθηκε, ούτε τραυματίστηκε στην ληστεία. Ούτε στις επόμενες σκοτώθηκε ή τραυματίστηκε κανένας.

Ο Κέλι προσπάθησε να αξιοποιήσει την δημοσιότητα που είχε αποκτήσει από τις ληστείες για να στείλει ένα μήνυμα στον κόσμο: να μιλήσει για τα βάσανα που είχε περάσει όχι μόνο ο ίδιος και η οικογένειά του αλλά και ολόκληρη η κοινότητα των Ιρλανδών μεταναστών που ζούσε στην Αυστραλία. Εγραψε ένα μεγάλο γράμμα και το έστειλε στις εφημερίδες. Στο γράμμα ο Κέλι δήλωνε την πεποίθησή του ότι "στον αγώνα ενάντια στους καταπιεστές" τα λόγια είναι πιο αποτελεσματικά από ότι τα λεφτά ή τα όπλα. Φυσικά καμιά εφημερίδα δεν το δημοσίευσε. Το γράμμα βρέθηκε 60 ολόκληρα χρόνια αργότερα και σήμερα είναι ένα από τα πιο διάσημα γραπτά ντοκουμέντα της ιστορίας της Αυστραλίας.

Η "συμμορία" του Κέλι εξαρθρώθηκε, ύστερα από μια άγρια συμπλοκή με την αστυνομία, τον Ιούνη του 1880. Στο δικαστήριο ο Νέντ ήταν πολύ "προκλητικός". Οταν ο δικαστής του ανακοίνωσε ότι τον καταδικάζει σε θάνατο ο Κέλι του απάντησε με "αναίδεια" "θα σε δω εκεί όταν φτάσω". Ο Κέλι κρεμάστηκε στις 11 Νοεμβρίου. Δώδεκα μέρες αργότερα ο δικαστής πέθανε από μια λοίμωξη. Στα μάτια του κόσμου αυτή η τυχαία σύμπτωση πήρε, όπως ήταν φυσικό, μυθικές διαστάσεις: το δίκαιο είχε τελικά πάρει εκδίκηση.

Φούλαν Ντέβι

Οι "κοινωνικοί ληστές" -όπως τους αποκαλεί ο Χόμπσμπομ- δεν είναι, όμως, ένα φαινόμενο που ανήκει στους προηγούμενους αιώνες. Το πιο τραγικό παράδειγμα είναι η Φούλαν Ντέβι -η "βασίλισσα των ληστών" της Ινδίας. Τον Φλεβάρη του 1981 η συμμορία της Ντέβι επιτέθηκε στο χωριό Μπεχμάι -ένα χωριό στο οποίο η ίδια είχε φυλακισθεί, βιαστεί και κακοποιηθεί πριν από λίγους μήνες- και αφού το λήστεψε έστησε 22 άντρες στον τοίχο και τους εκτέλεσε. Δεκαπέντε χρόνια αργότερα -από τα οποία τα περισσότερα τα είχε περάσει στην φυλακή- η Ντέβι εκλέχτηκε βουλευτής, αντιπρόσωπος του "σοσιαλιστικού" κόμματος Σαματγουάντι στην εθνική βουλή της Ινδίας.

Η κοινωνία της Ινδίας είναι χωρισμένη σε κάστες και η Φούλαν είχε την "ατυχία" να ανήκει σε μια από τις κατώτερες. Στα 11 της χρόνια οι γονείς της την πάντρεψαν -όπως κάνουν χιλιάδες φτωχές οικογένειες στην Ινδία- με έναν άντρα κατά πολύ μεγαλύτερό της ο οποίος αφού την βίασε και την κακοποίησε την πέταξε στον δρόμο. Γύρισε στο χωριό της, αλλά η οικογένειά της αρνήθηκε να την δεχτεί "ατιμασμένη" πίσω. Η τύχη της χαμογέλασε λίγο αργότερα, όταν απήχθει από μια ομάδα ληστών: η Φούλαν συνδέθηκε σύντομα με τον αρχηγό της συμμορίας και από φυλακισμένη έγινε γυναίκα του. Η πρώτη πράξη της νέας γυναίκας του "αρχηγού" ήταν να λεηλατήσει το χωριό του πρώην άντρα της, να τον μαχαιρώσει, να τον σύρει έξω από το σπίτι του και να τον παρατήσει ετοιμοθάνατο, μπροστά στα μάτια εκατοντάδων συγχωριανών του με ένα σημείωμα-απειλή για τους άντρες που παντρεύονται μικρά κορίτσια.

Η συμμορία της Φούλαν "ειδικεύτηκε" στην λεηλασία χωριών που ανήκαν στις ανώτερες κάστες και στις απαγωγές πλούσιων γαιοκτημόνων -για τα λύτρα φυσικά. Πολλοί υποστήριζαν -και υποστηρίζουν- ότι τα κέρδη από τις ληστείες και τις απαγωγές τα μοιραζόταν η σπείρα με τους φτωχούς. Η αστυνομία, φυσικά, το διαψεύδει. Αυτό που την έκανε, πάντως, διάσημη ήταν η μανία της για εκδίκηση ενάντια σε αυτούς που κακοποιούσαν ή βίαζαν γυναίκες -ακόμα και αν η εκδίκηση αυτή ήταν τυφλή και άδικη, όπως η δολοφονία των 22 αθώων ανδρών στο χωριό Μπεχμάι. Η επίθεση αυτή της χάρισε, όχι μόνο τον τίτλο της "Βασίλισσας των Ληστών" αλλά και τεράστια φήμη. Στα παζάρια της Ινδίας άρχισαν να πουλιούνται κούκλες "Φούλαν Ντέβι" ντυμένες σαν την θεά Ντούργκα ενώ οι εφημερίδες την παρουσίαζαν σαν την ηρωίδα των φτωχών και των κατατρεγμένων.

Η αστυνομία την επικήρυξε αλλά η μαζική υποστήριξη σήμαινε ότι δεν μπορούσε να την συλλάβει. Υστερα από δυο άκαρπα χρόνια η κυβέρνηση της πρότεινε έναν συμβιβασμό. Η Ντέβι, που στο μεταξύ είχε αρρωστήσει και είχε χάσει τους περισσότερους συντρόφους της, δέχτηκε -βάζοντας όμως σκληρούς όρους. Παραδόθηκε και κλείστηκε στις φυλακές για 11 χρόνια. Το 1994 αποφυλακίστηκε με χάρη. Το 1996 εκλέχτηκε βουλευτής, για να δολοφονηθεί λίγο αργότερα -κατά πάσα πιθανότητα από τους συγγενείς των αθώων νεκρών του Μπεχμάι.

Κάθε εποχή έχει τους δικούς της Ρομπέν των Δασών -άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο κατασκευασμένους. "Ο άνθρωπος έχει μια ακόρεστη δίψα για δικαιοσύνη" γράφει ο Χόμπσμπομ στο βιβλίο του. *"Η καρδιά του εξεγείρεται ενάντια σε μια κοινωνική οργάνωση η οποία του την στερεί και όποιος και να είναι ο κόσμος μέσα στον οποίο ζει, θεωρεί υπεύθυνη είτε την κοινωνική οργάνωση είτε ολόκληρο το υλικό σύμπαν για αυτή την αδικία.*

Ο άνθρωπος είναι γεμάτος από μια παράξενη, πεισματάρικη μανία να θυμάται, να φαντάζεται και να αλλάζει τα πράγματα γύρω του. Και επιπρόσθετα κουβαλάει μαζί του την επιθυμία να έχει αυτό το οποίο δεν μπορεί να έχει -έστω και με την μορφή ενός παραμυθιού. Αυτή είναι μάλλον και η βάση για τις ηρωικές ιστορίες όλων των εποχών όλων των θρησκειών, όλων των ανθρώπων και όλων των τάξεων".

Η κοινωνία μας δεν κινδυνεύει από τους ληστές. Από τους τραπεζίτες και τους βιομήχανους και τους εφοπλιστές κινδυνεύει. Κανένας ληστής δεν έχει απολύσει ποτέ εργάτες. Ούτε έχει κόψει τα μεροκάματα. Ούτε έχει κάψει τα δάση. Τα "κέρδη" των ληστών ωχριούν μπροστά στα κέρδη των χρηματιστών ή των εργολάβων που λυμαίνονται τα δημόσια έργα. Η κοινωνία δεν χωρίζεται σε "νόμιμους" και "εγκληματίες". Χωρίζεται σε καπιταλιστές και εργάτες.

Φυσικά κανένας δεν μπορεί να κλείσει τα μάτια μπροστά στα αθώα θύματα των ληστειών. Αλλά και εδώ ο απολογισμός είναι συντριπτικός: οι νεκροί και οι τραυματίες από τις ληστείες δεν φτάνουν ούτε στο ένα εκατοστό των θυμάτων των μέτρων ενάντια στην "λαθρομετανάστευση", των πολεμικών επιχειρήσεων, των εργατικών ατυχημάτων, των αυτοκτονιών στον στρατό ή της αστυνομικής βίας. Οποιος νοιάζεται πραγματικά για "την ζωή" έχει πολύ δρόμο να διανύσει πριν φτάσει στις ληστείες.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα
Διεύθυνση...
Πόλη ....
Τηλέφωνο ....
Σωματείο - Σύλλογος...........................
....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7
Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 ταβέρνα Ροζαλία 8μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7
Θεατράκι Ταπητουργείου 8μμ
Μην τα βάζετε με τον καιρό. Οι ευθύνες για τον καύσωνα και τις πυρκαγιές είναι αλλού
Ομιλητής: Χρήστος Αργύρης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 Αλσος 8μμ
Μην τα βάζετε με τον καιρό. Οι ευθύνες για τον καύσωνα και τις πυρκαγιές είναι αλλού
Ομιλήτρια: Διουνυσία Πυλαρινού

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 Δημαρχείο 7μμ
Μην τα βάζετε με τον καιρό. Οι ευθύνες για τον καύσωνα και τις πυρκαγιές είναι αλλού
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσουρής

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 καφέ Γαρδένια 8μμ
Η Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα του Μάο
Ομιλήτρια: Αναστασία Μουστάκα

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 καφέ Εδεσμα 8μμ
Βενεζουέλα: Πού πάει η επανάσταση;
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 καφέ Αλσος 7.30μμ
Η Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα του Μάο
Ομιλητές: Νίκος Βασιλόπουλος, ΑΡΑΝ
Παντελής Παναγιωτακόπουλος, ΣΕΚ

ΝΙΚΑΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 Δημαρχείο 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Καύσωνας και πυρκαγιές: Φυσικές καταστροφές ή εγκλήματα του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 26/7 καφέ Πρεσβεία 8μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/7 καφέ «Οδοιπλανώ» 7μμ
Μ.Μ.Ε και Επαναστατικός Τύπος
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσιανιάς

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 1/8 ταβέρνα Ροζαλία 8μμ
Αριστερά και Συνδικάτα
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 1/8 καφέ Αλσος 7.30μμ
Λένιν: Κόμμα, Τάξη, Κίνημα
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 1/8
Θεατράκι Ταπητουργείου 8μμ
Τα Ιουλιανά το 1965
Ομιλητής: Χρήστος Αργύρης

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 1/8 καφέ Γαρδένια 8μμ
Το ενιαίο μέτωπο. Οδηγός δράσης για την ενότητα της Αριστεράς
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 1/8 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Η δικτατορία τις 4ης Αυγούστου. Υπάρχει φασιστική απειλή σήμερα;
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 4/8 καφέ «Οδοιπλανώ» 7μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών - Το κίνημα και η εργατική τάξη στην Τουρκία
Ομιλητής: Αποστόλης Ξεκουκουλωτάκης

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8 καφέ "Εδεσμα" 8μμ
Η δικτατορία τις 4ης Αυγούστου. Υπάρχει φασιστική απειλή σήμερα;
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8 ταβέρνα Ροζαλία 8μμ
Η δικτατορία τις 4ης Αυγούστου. Υπάρχει φασιστική απειλή σήμερα;
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

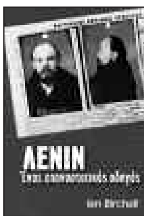
ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8
Θεατράκι Ταπητουργείου 8μμ
Τι συμβαίνει στην Βενεζουέλα σήμερα;
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

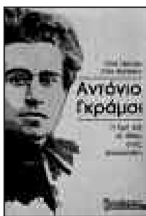
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Τι συμβαίνει στην Βενεζουέλα σήμερα;
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 25/8 καφέ «Οδοιπλανώ» 7μμ
Τρότσκι: Προβλήματα της καθημερινής ζωής

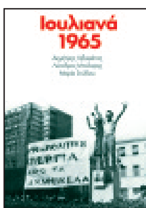

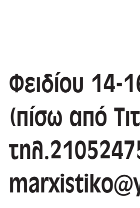
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14-16
(πίσω από Τιτάνια-Ρεξ)
τηλ.2105247584
marxistiko@yahoo.gr

εργατικη αλληλεγγυη

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Ιδιοκτήτης: *ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*
Εκδότης: *Κώστας Πίττας*
Διευθυντής: *Πάνος Γκαργκάνας*
Εκτύπωση: *Μεσημβρινή Α.Ε.*
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: *Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης*
e-mail: *ergatiki@otenet.gr*
Γραφεία: *Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια*
τηλ. *210 52 41001*, fax *210 52 27177*
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: *ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα*
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ **ΚΕΝΤΡΟ 6932840030,** Αμπελόκηποι 6973669298, **Στουρνάρη** *(Εξάρχεια)* 69480819082, **Βικτόρια** 6932751578, **Γκύζη** 6973669298, **Πατήσια** 6945549910, **Κυψέλη** 6972669983, **Γαλάτσι** 6937297138, **Κάτω Πετράλωνα** 6974601057, **Ανω Πετράλωνα** 6972825701, **Κεραμεικός** 6972231125, **Κουκάκι** 6948673638
ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6976023947, Αγ. Δημήτριος 6974760178, **Ηλιούπολη** 6974760178, **Βύρωνας** 6976423861, **Ελληνικό** 6972201618, **Ν.Σμύρνη** 6972245308, **Π. Φάληρο** 6977249308, **Ιλίσια-Ζωγράφου** 6948266294, **Καλλιθέα** 6992287187, **Μοσχάτο** 6932043687
ΒΟΡΕΙΑ 6932394790, Μαρούσι -Κηφισιά - Πέυκη 6972327931, **Μεταμόρφωση** 6949922269, **Χαλάνδρι** 6972238651, **Χολαργός-Ψυχικό** 6973050470, **Αγ. Παρασκευή** 6945125154, **Ν. Ιωνία-Ν. Φιλαδέλφεια** 6932458155, **Ν. Ηράκλειο** 6947777158,
ΔΥΤΙΚΑ 6978671192, Αγ. Ανάργυροι-Μενίδι 6972032108, **Καματερό** 6945677808, **Ιλιον** 6934185231, **Πετρούπολη** 6973050590, **Περιστέρι** 6936742881, **Αιγάλεω** 6946937432
πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645, Κερατσίνι 6948840134, **Κορυδαλλός** 6948840134, **Νίκαια** 6995482423, **Πασαλιμάνι** 6936926038, **Καλλίπολη** 6934052292, **Ν. Φάληρο-Καμίνια** 6944149451, **Πέραμα** 6977528970
ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179, ΑΣΟΕΕ 6934058344, **ΕΜΠ** 6932751578, **ΝΟΜΙΚΗ** 6932015679, **ΦΛΣ** 6978559518, **Σχολές Θετικών Επιστημών** 6947602766, **Πάντειος** 6978650354, **ΑΣΚΤ** 6932594899, **ΤΕΙ Αιγάλεω** 6934185231, **ΤΕΙ Πειραιά** 6973347597
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802, Καλαμαριά 6937272845, **Τούμπα** 6944573975, **Χαριλάου** 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403,** Αμπελόκηποι 6972585353, **Νεάπολη- Συκιές** 6976595821, **Κέντρο** 6946123602, **Μαθητές** 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449,** Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, **Νομική** 6948486377, **Πολυτεχνείο** 6978698795, **ΦΛΣ** 6978890468, **Καλών Τεχνών** 6977017070, **ΤΕΙ** 6978416028, **ΠΑ.ΜΑΚ.** 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** Πόλη 6939062458, **Ιατρική** 6945677808, **Φιλοσοφική** 6946762169, **Χημικό** 6972311179, **Βιολογικών Εφαρμογών** 6977080222, **Μαθητές** 6946706346 **πΑΤΡΑ,** Πόλη 6942537435, **ΤΕΙ** 6934020219
ΚΡΗΤΗ 6972715314, ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, **ΧΑΝΙΑ** 6972715314, **ΡΕΘΥΜΝΟ** 6934216811, **ΠΟΛΗ** 6934216811, **ΤΕΙ** 6947907826, **ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ** 6934165340, **ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ.** 6934216811,
ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΚΟΜΟΤΗΝΗ 6973243737, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 26/7
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου & Βείκου 7.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό Φιξ 6.30μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ σταθμός Μετρό 7.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννου & Γιαβάση 7.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 7μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 7μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/7
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 7.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 7.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7.30μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ σταθμός Μετρό 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 6.30μμ
ΤΟΥΜΠΑ πλ.Επταλόφου 6.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 6μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 28/7
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μαρινόπουλος 11πμ

ΠΕΜΠΤΗ 2/8
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου & Βείκου 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 7.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7.30μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 6.30μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/8

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 6μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 4/8
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μαρινόπουλος 11πμ

ΠΕΜΠΤΗ 9/8
ΣΥΝΤΑΓΜΑ σταθμος Μετρό 8μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/8
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

Συνέντευξη με τον Μάρκο Αντόνιο Γκαρσία, συνδικαλιστή της UNT από το ρεύμα C-CURA

Πες μας λίγα πράγματα για την UNT, την εργατική συνομοσπονδία της Βενεζουέλας στην οποία ανήκεις.

Για 40 χρόνια πριν ανέβει στην εξουσία ο Ούγκο Τσάβες το 1998, το συνδικαλιστικό κίνημα ελεγχόταν από μια ηγεσία που ήταν κομμάτι του κράτους. Στην παλιά συνομοσπονδία CTV κυριαρχούσε μια διεφθαρμένη γραφειοκρατία που ξεπουλούσε τα συλλογικά μας δικαιώματα για να γεμίσει τις τσέπες της. Πολλοί από τους ηγέτες της έγιναν εκατομμυριούχοι.

Η αλλαγή ξεκίνησε το 1989 με τα γεγονότα που ονομάζουμε Καρακάσο. Επί δύο ημέρες το Φλεβάρη εκείνης της χρονιάς, δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι βρίσκονταν στους δρόμους διαδηλώνοντας ενάντια στα οικονομικά μέτρα που τους έθιγαν άμεσα. Η καταστολή ήταν φοβερή και περίπου 20.000 άνθρωποι σκοτώθηκαν. Τα φέρετρα έφευγαν γεμίζοντας καρότσες φορτηγών.

Αλλά από εκείνη την ημέρα αρχίσαμε να οργανώνουμε και να κάνουμε αντεπίθεση, υποστηρίζοντας τα κινήματα του Τσάβες το 1992 και στηρίζοντας την εκστρατεία που τον εξέλεξε πρόεδρο το 1998. Επειτα, αρχίσαμε να οργανώνουμε τα καινούργια συνδικάτα, με την υποστήριξη του νέου μπολιβαριανού συντάγματος.

Η συμμετοχή στα συνδικάτα ήταν μικρή τότε, περίπου 8% του εργατικού δυναμικού ήταν συνδικαλισμένο. Αλλά η πραγματική ώθηση ήρθε το 2002, όταν η παλιά συνδικαλιστική γραφειοκρατία της CTV υποστήριξε την απόπειρα πραξικοπήματος κατά του Τσάβες. Τότε ήταν που γεννήθηκε η UNT.

Μία μέρα μετά το πραξικόπημα, δεξιοί δημοσιογράφοι διάβασαν δημόσια λίστες ανθρώπων που έπρεπε να συλληφθούν ή και ακόμη χειρότερα. Η λίστα περιλάμβανε ονόματα συνδικαλιστών της βάσης, ανάμεσά τους και το δικό μου. Αυτό μας έπεισε ότι έπρεπε να αντικαταστήσουμε την CTV με μια τίμια και αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση. Και δικαιωθήκαμε απόλυτα όταν άρχισε το λοκάουτ των αφεντικών εφτά μήνες μετά. Οι εργάτες κατέλαβαν τα εργοστάσια και συνέχισαν την παραγωγή.

Ηταν ξεκάθαρο ότι χρειαζόμασταν επειγόντως μια νέα πανεθνική οργάνωση που θα την οδηγούσαν οι ιδέες και οι μέθοδοι της μπολιβαριανής επανάστασης, η UNT. Αρχίσαμε σκληρή δουλειά για να κερδίσουμε νέα μέλη και να χτίσουμε συνδικαλιστική οργάνωση. Σήμερα η συμμετοχή στα συνδικάτα είναι περίπου 16% του συνολικού εργατικού δυναμικού και βρίσκεται στη βιομηχανία, στην τοπική αυτοδιοίκηση και αλλού.

Είμαστε σε αρχικό στάδιο οικοδόμησης του κινήματος. Αλλά είμαστε ξεκάθαροι ότι οι ηγέτες αυτού του κινήματος, σήμερα και αύριο, πρέπει να είναι ταξικά συνειδητοποιημένοι και τίμιοι, αντίθετα με τους παλιούς ηγέτες που λειτουργούσαν με βάση το νεποτισμό και το προσωπικό συμφέρον κι έτσι ξεπουλούσαν τους εργάτες ξανά και ξανά.

Πώς βλέπεις το ρόλο των συνδικάτων σε σχέση με το νέο κόμμα που ανακοίνωσε ο Τσάβες, το PSUV (Ενωμένο Σοσιαλιστικό Κόμμα της Βενεζουέλας);

Η νέα γενιά συνδικαλιστών, οι νέοι συνδικαλιστές βάσης είναι ξεκάθαροι γι' αυτό. Η πλειοψηφία συμφώνησε ότι θα συμμετάσχουμε στο PSUV. Ομως είμαστε ταυτόχρονα ξεκάθαροι ότι θα παλέψουμε για την ανεξαρτησία και την αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος μέσα στο νέο κόμμα.

Ο ίδιος ο Τσάβες έχει κριτικάρει την ιδέα της αυτονομίας. Υποστηρίζει ότι δεν υπάρχει ανάγκη ανεξάρτητης συνδικαλιστικής οργάνωσης αφού φτιάξαμε το PSUV. Διαφωνήσαμε δημόσια με τον Τσάβες και από τότε δεν έχει ξαναναφερθεί στο θέμα. Ομως είναι διεθνώς αναγνωρισμένο ότι τα συνδικάτα πρέπει να είναι ανεξάρτητα από την κυβέρνηση, παρόλο που ταυτόχρονα δουλεύουμε ενεργά για να υποστηρίξουμε τον Τσάβες και την μπολιβαριανή επανάσταση.

Η συζήτηση για τον χαρακτήρα του PSUV, την οργάνωσή του κλπ, θα ξεκινήσει τον επόμενο μήνα προετοιμάζοντας το ιδρυτικό συνέδριο τον Δεκέμβρη. Αυτά τα ζητήματα θα γίνουν αντικείμενο ευρείας αντιπαράθεσης μέσα στο μαζικό κίνημα. Αλλά πιστεύουμε πως είναι κρίσιμο το νέο κόμμα να δει τον εαυτό του να εργάζεται προς μια νέα κουλτούρα, τον "σοσιαλισμό του 21ου αιώνα" όπως το ονομάζει ο πρόεδρός μας.

Ποιο νόημα έχει για σένα ο "σοσιαλισμός του 21ου αιώνα";

Είναι ισότητα και δικαιοσύνη, η ισότητα των εργατών, των ιθαγενών πληθυσμών, των χωρικών, των φοιτητών. Αυτό ορίστηκε στο μπολιβαριανό σύνταγμα του 1999. Είναι η εγγύηση ευκαιρίας για όλους να συμμετέχουν στη λήψη αποφάσεων για την κοινωνία. Δεν είναι μόνο τι θα κάνει η κυβέρνηση για το λαό. Οι εργαζόμενοι έχουν τους δικούς τους σχεδιασμούς και προτάσεις και η κυβέρνηση θα παράσχει τους πόρους και τα μέσα για να τα καταφέρουμε. Στο κάτω κάτω, οι ίδιες οι κοινότητες ξέρουν καλύτερα από τον καθένα ποιες είναι οι ανάγκες τους.

Αυτός ο σοσιαλισμός του 21ου αιώνα πρέπει να είναι αυτό που ονομάζουμε "Poder Popular", Λαϊκή Εξουσία. Ως συνδικαλιστής και ακτιβιστής στο κοινωνικό κίνημα και σε οργανώσεις βάσης της κοινότητας, βλέπω τον εαυτό μου σαν κομμάτι της οικοδόμησης αυτού του μέλλοντος. "Λαϊκή Εξουσία" σημαίνει να κοινωνικοποιήσουμε την ίδια την παραγωγή, ώστε να μπει στην υπηρεσία του λαού και να διευθύνεται από τους ίδιους τους εργάτες.

Εργάτες συζητούν μέσα σε κατειλημένο εργοστάσιο

Μια σειρά εργοστάσια και εργατικοί χώροι στη Βενεζουέλα έχουν καταληφθεί από τους εργάτες τους. Ποια είναι η σημασία αυτών των πράξεων;

Πρόκειται για νέο φαινόμενο και είναι επίσης προϊόν της απόπειρας πραξικοπήματος και του λοκάουτ των αφεντικών το 2002. Οι οργανώσεις των αφεντικών μαζί με κάποια στοιχεία του στρατού και τους παλιούς ηγέτες των συνδικάτων, προσπάθησαν να ρίξουν τον Τσάβες με το πραξικόπημα του Απρίλη του 2002.

Απέτυχαν, κι έτσι η επόμενη κίνησή τους ήταν να προσπαθήσουν να σαμποτάρουν την παραγωγή, ή να αποσύρουν εκατομμύρια δολάρια από τους λογαριασμούς ώστε να χρεοκοπήσουν οι εταιρίες. Αυτό σήμανε ότι οι εργάτες δεν πληρώνονταν κανονικά κι έτσι σε πολλές περιπτώσεις οι εργάτες κατέλαβαν τα εργοστάσια και συνέχισαν την παραγωγή πουλώντας τα προϊόντα τους σε λογικές τιμές. Κάποιες από αυτές τις εταιρίες διευθύνονται με ένα συνδιαχειριστικό σύστημα - κοινή διοίκηση κυβέρνησης και εργατών. Σε άλλες περιπτώσεις βρίσκονται στον έλεγχο των εργατών ως κοινωνική ιδιοκτησία.

Το εργοστάσιο αλουμινίου Αλκάσα στο Πουέρτο Ορντάζ είναι ένα παράδειγμα. Το εργοστάσιο Σανιτάριος Μαρασέι που παράγει κεραμικά για το σπίτι είναι ένα από τα εργοστάσια που βρίσκονται σήμερα υπό κατάληψη.

Τι συμβαίνει στο εργοστάσιο σιδήρου Σιδόρ και ατσαλιού Σιουδάδ Γουϊάνα, όπου οι εργάτες πιέζουν για εθνικοποίηση;

Ο Τσάβες αντιστέκεται στην έκκληση για εθνικοποίηση, επειδή έχει στενή πολιτική σχέση με τον αργεντίνο πρόεδρο Νέστορ Κίρχνερ και η εταιρία είναι αργεντίνικης ιδιοκτησίας. Ομως εμείς στο συνδικαλιστικό κίνημα πιστεύουμε ότι πρέπει να εθνικοποιηθεί και να περάσει σε εργατικό έλεγχο. Για αυτό παλεύουμε και είμαστε σίγουροι ότι αυτό θα γίνει.

Πώς βλέπεις την τρέχουσα συζήτηση για το τηλεοπτικό κανάλι RCTV;

Το RCTV έχει μια ιστορία 40 ετών συνεχούς παραμέλησης των αναγκών των εργατών. Με το παλιό καθεστώς χαίρονταν που παρουσίαζαν τη Βενεζουέλα ως μια κοινωνία όπου η οικονομία πάει καλά και όλα είναι ωραία. Ισως αρχικά πίστεψαν ότι θα μπορούσαν να κερδίσουν τον Τσάβες στη μεριά τους, όπως είχαν κάνει και με τους προηγούμενους.

Οταν ήταν πια ξεκάθαρο ότι δεν μπορούσαν να το κάνουν, άρχισαν εκστρατεία κατά του Τσάβες, υποστηρίζοντας ότι είναι τρελός, ότι θα κατέστρεφε την οικονομία, θα έκλεβε την περιουσία κλπ. Προσπάθησαν να αποσταθεροποιήσουν την κατάσταση, να σπείρουν το φόβο και να ανοίξουν δρόμο για το πραξικόπημα του 2002.

Ομως, ακόμη και όταν το πραξικόπημα απέτυχε, ο Τσάβες δεν έκανε τίποτα σ' αυτό το κανάλι. Θα έπρεπε και θα μπορούσε να τους είχε κλείσει το 2002, αλλά τους άφησε και απλά δεν ανανέωσε την άδειά τους φέτος τον Μάη. Οταν ο Τσάβες έδρασε, είχε την υποστήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας, και οι πρώτες διαδηλώσεις ήταν υπέρ της απόφασής του. Τότε, η αντιπολίτευση άρχισε να οργανώνει τις δικές της διαδηλώσεις, αλλά δεν πήραν απάντηση από τον κόσμο, που είναι πολύ ξύπνιος και ξέρει ακριβώς τι γίνεται.

Αυτό που μας ανησυχεί είναι ότι η δεξιά κάνει διεθνή εκστρατεία, με την υποστήριξη του ιμπεριαλισμού. Τα κανάλια της δεξιάς λειτουργούν ακόμη στη Βενεζουέλα. Υπάρχει πλήρης ελευθερία έκφρασης παρά τα όσα λέγονται εκτός της χώρας. Κατά τη γνώμη μου υπάρχει μάλλον υπερβολική ελευθερία προς τη δεξιά. Εσωτερικά, ο μεγαλύτερος κίνδυνος για το κίνημά μας είναι η διαφθορά και η γραφειοκρατία.

Ως συνδικαλιστές, οργανώνουμε απέναντι και στους δύο κινδύνους, και λέμε το ίδιο σε σχέση με το PSUV. Ο λαός πρέπει να είναι κομμάτι της οικοδόμησης αυτής της νέας οργάνωσης, και αφετηρία μας είναι ότι πρέπει να είναι ένα κόμμα που δεν θα έχει θέση για διεφθαρμένους γραφειοκράτες.

25 χρόνια για μια ληστεία

Καθαρή πρόκληση είναι η απόφαση του δικαστηρίου που καταδίκασε τον Γιάννη Δημητράκη σε κάθειρξη 25 ετών. Οι δικαστές εξάντλησαν, προς τα πάνω, όλα τα περιθώρια που τους έδινε ο νόμος. Το αποτέλεσμα είναι μια ποινή σε πλήρη αναντιστοιχία με την ίδια την βαρύτητα του "αδικήματος" για το οποίο καταδικάστηκε ο Δημητράκης -την ληστεία στο υποκατάστημε της οδού Σόλωνος της Εθνικής Τράπεζας τον Γενάρη του 2006.

Η αστυνομία προσπάθησε, κυριολεκτικά, να φορτώσει στον Δημητράκη όλες τις ανεξιχνίαστες ληστείες των τελευταίων χρόνων. Τον παρουσίασαν σαν "επαγγελματία ληστή", "μέλος της συμμορίας με τα μαύρα" και "επικίνδυνο αναρχικό". Το κατηγορητήριο, όμως, ήταν τόσο σαθρό που ανάγκασε ακόμα και τον ίδιο τον εισαγγελέα της έδρας να προτείνει να καταδικαστεί για τρείς μόνο από τις εφτά ληστείες που του είχε φορτώσει η αστυνομία. Η έλλειψη οποιουδήποτε αποδεικτικού στοιχείου ανάγκασε τελικά τους δικαστές να τον καταδικάσουν μόνο για την μία.

Για την "αποτυχία" τους αυτή εκδικήθηκαν τον Δημητράκη με μια ποινή εξοντωτική, χωρίς προηγούμενο στην ιστορία: ο Κώστας Παλαιοκώστας, ο ληστής που έγινε διάσημος χάρη στην κινηματογραφική του απόδραση με ελικόπτερο από τις φυλακές Κορυδαλλού, καταδικάστηκε τον περασμένο Μάρτη για μια ληστεία που είχε διαπράξει τρία χρόνια πριν στη Μεγαλόπολη σε 10 χρόνια φυλακή. Ο Γ.Τυλλιανάκης καταδικάστηκε λίγους μήνες πριν σε 10 χρόνια και τρείς μήνες φυλακή για την δολοφονία ενός 20 χρονου -του Μαρίνου Χριστόπουλου. Λεπτομέρεια: ο Χριστόπουλος ήταν Τσιγγάνος. Και ο Τυλλιανίδης ήταν αστυνομικός.

Στους πίνακες και τα αγάλματα η δικαιοσύνη είναι πάντα τυφλή. Οι δικαστές που κάθονται στις έδρες των δικαστηρίων ποτέ.

Οι εργαζόμενοι στη ΓΓΕΤ είχαν κάνει απεργία και πορεία μαζί με τις φοιτητικές καταλήψεις στις 28 Μάρτη

Ερευνα, Μεταπτυχιακά Νέες προκλήσεις Σιούφα-Γιαννάκου

Με δύο νέα νομοσχέδια, τα οποία μάλιστα σχεδιάζει να ψηφίσει στα κρυφά μέσα στο καλοκαίρι, ολοκληρώνεται η περίφημη «μεταρρύθμιση» της κυβέρνησης της ΝΔ στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Μετά την ψήφιση του νόμου πλαισίου τώρα η Γιαννάκου ετοιμάζει νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση των Μεταπτυχιακών και παρέα με τον Σιούφα νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση της έρευνας και τον ουσιαστικό αποκλεισμό των πανεπιστημίων από την ερευνητική διαδικασία.

Συγκεκριμένα το νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά προβλέπει την επιβολή διδάκτρων σχεδόν σε όλα τα προγράμματα μεταπτυχιακών. Μάλιστα το σχέδιο νόμου αναφέρει ότι το ΥΠΕΠΘ θα χρηματοδοτεί επιλεκτικά μεταπτυχιακά προγράμματα που θα προκηρύσσονται με αποφάσεις του εκάστοτε υπουργού. Οπως αναφέρεται στο προσχέδιο, «από τον τακτικό προϋπολογισμό επιχορηγούνται τα τμήματα των ΑΕΙ του πανεπιστημιακού και τεχνολογικού τομέα που στερούνται άλλων πόρων για την κάλυψη δαπανών λειτουργίας ενός μόνο Π.Μ.Σ του τμήματος και ενός διατμηματικού ή διιδρυματικού Π.Μ.Σ». Για τα υπόλοιπα μεταπτυχιακά, το υπουργείο επιβάλει στα πανεπιστήμια να αναζητήσουν πόρους, δηλαδή ή να επιβάλουν δίδακτρα ή να αναζητήσουν ιδιωτικές χορηγίες. Δηλαδή το υπουργείο Παιδείας έχει σκοπό να παρεμβαίνει στο περιεχόμενο και το αντικείμενο των μεταπτυχιακών προγραμμάτων, καταργώντας στην ουσία την αυτοτέλεια των πανεπιστημίων να αποφασίζουν με επιστημονικά κριτήρια τα προγράμματα των μεταπτυχιακών και να εξαναγκάζει τα πανεπιστήμια με την απειλή της περικοπής της χρηματοδότησης, να διαμορφώσουν ανάλογα με τα κριτήρια της αγοράς τα μεταπτυχιακά τους προγράμματα.

Περικοπές

Το δεύτερο έκτρωμα που «μαγειρεύει» μέσα στο καλοκαίρι η κυβέρνησης της ΝΔ είναι το νομοσχέδιο για την έρευνα. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είχε κυκλοφορήσει στις αρχές του 2007 με την υπόσχεση ότι θα προηγηθεί διάλογος με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς πριν κατατεθεί για ψήφιση.

Στην ουσία έχει στόχο να αποκλείσει τη συμμετοχή των πανεπιστημίων από το χώρο της έρευνας, να συνδέσει την έρευνα με τις επιχειρήσεις και να περικόψει τα κονδύλια προς τα πανεπιστήμια που προορίζονται για την έρευνα. Η Γιαννάκου δήλωσε ότι το νομοσχέδιο «αναβαθμίζει το ρόλο των πανεπιστήμιων και του υπουργείου Παιδείας», ενώ ο υπουργός Ανάπτυξης Δ. Σιούφας, είπε ότι το νομοσχέδιο «συνιστά μία από τις μεγαλύτερες μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης». Στην πραγματικότητα με το νομοσχέδιο η έρευνα φεύγει από τα πανεπιστήμια και εκχωρείται σε ερευνητικά κέντρα που θα βρίσκονται υπό την εποπτεία του υπουργείου Ανάπτυξης.

Το γεγονός ότι η κυβέρνηση της ΝΔ τρέχει να προλάβει μέσα στο κατακαλόκαιρο να ολοκληρώσει την ψήφιση των νομοσχεδίων είναι άλλη μία ακόμα απόδειξη του πόσο στριμωγμένη είναι. Οτι η κυβερνητική προπαγάνδα για δήθεν «μειοψηφίες» που αντιδρούν στις μεταρρυθμίσεις της ήταν λόγια του αέρα.

Αλλά παρά τα καλοκαιρινά κόλπα τους έχουν μπροστά τους να αντιμετωπίσουν τα δυσκολότερα. Το φοιτητικό κίνημα και το κίνημα των πανεπιστημιακών που είναι αποφασισμένοι από κοινού να μην αφήσουν την κυβέρνηση Καραμανλή να εφαρμόσει ούτε το νόμο πλαίσιο ούτε τα νομοσχέδια για τα μεταπτυχιακά και την έρευνα. Ας δώσουμε λοιπόν ένα πρώτο μήνυμα στην αντικυβερνητική διαδήλωση στη ΔΕΘ κάνοντας μία νέα αρχή με ένα κοινό συλλαλητήριο φοιτητικών συλλόγων και συνδικάτων, δείχνοντας για άλλη μία φορά ότι μειοψηφία είναι η κυβέρνηση της ΝΔ και οι καπιταλιστές που εξυπηρετεί.

ΛΑ.Ο.Σ Χέρι-χέρι με τον Εμφιετζόγλου

Δήλωση υποστήριξης στο φασιστικό ΛΑΟΣ του Καρατζαφέρη έκανε την περασμένη εβδομάδα ο επιχειρηματίας-μεγαλοεργολάβος Πρόδρομος Εμφιετζόγλου πρόεδρος της «Μηχανικής ΑΕ». Οπως δήλωσε, βρισκόμενος σε πάνελ σε εκδήλωση στην Ξάνθη, στηρίζει ΛΑΟΣ για εθνικούς λόγους.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας Ελευθεροτυπία, στη συγκεκριμένη εκδήλωση, ο Εμφιετζόγλου προχώρησε σε ένα γενικότερο εθνικιστικό παραλήρημα, κατηγορώντας ούτε λίγο ούτε πολύ όλα τα κόμματα για εθνική προδοσία, εκτός φυσικά από το κόμμα του Καρατζαφέρη που το χαρακτήρισε μία πατριωτική φωνή που πρέπει να μπει στη βουλή «μία φωνή αντίστασης που δεν θα κάνει υποχωρήσεις και συμβιβασμούς».

Η «Μηχανική ΑΕ» είναι μία από τις μεγαλύτερες κατασκευαστικές εταιρείες. Δραστηριοποιείται γύρω από την κατασκευή μεγάλων εμπορικών κέντρων μέχρι πολυκατοικιών, ενώ έχει «χτυπήσει» μία σειρά από μεγάλα έργα, όπως ύδρευση, κατασκευή δρόμων, επέκταση γραμμών του ΟΣΕ. Μόνο το πρώτο τρίμηνο του 2007 η «Μηχανική ΑΕ» δήλωσε αύξηση καθαρών κερδών στο ύψος του 19%. Μεγάλο κομμάτι της πίτας της κερδοφορίας της οφείλεται στην ανάληψη μεγάλων έργων στα Βαλκάνια, τη Ρωσία και την Ουκρανία. Πρόσφατα άρχισε να δραστηριοποιείται και στην Αίγυπτο.

Ο Καρατζαφέρης δε διστάζει να εμφανίζεται ως υποστηρικτής των φτωχών και των αδυνάτων. Προσπαθεί να προβάλει το ΛΑΟΣ σαν το κόμμα που δήθεν συγκρούεται με το κατεστημένο και παλεύει ενάντια στα μεγάλα συμφέροντα. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη λαθροχειρία. Οταν δημοσιεύτηκαν τα «πόθεν έσχες» των πολιτικών, ο Καρατζαφέρης αποκαλύφθηκε ότι είναι ο πιο πλούσιος πολιτικός με εκατομμύρια καταθέσεις στην τράπεζα και 37 ακίνητα στην ιδιοκτησία του.

Η ομολογία του Εμφιετζόγλου αποδεικνύει και στην πράξη, ότι το ΛΑΟΣ είναι ένα κόμμα που στηρίζεται από τους καπιταλιστές για να χύνει το ρατσιστικό του δηλητήριο κατά των μεταναστών, να συκοφαντεί τους αγώνες και τα κινήματα όπως έκανε στη διάρκεια των φοιτητικών καταλήψεων και να λειτουργεί ως θερμοκήπιο φασιστών. Από ότι φαίνεται οι νοσταλγοί του Χίτλερ και οι θαυμαστές του Λεπέν, προσπαθούν να αντιγράψουν κάθε τακτική των Ναζί. Από τη μία να τάσσονται φραστικά υπέρ του λαού και από την άλλη να έχουν τη στήριξη της άρχουσας τάξης για να εξυπηρετούν τα δικά της συμφέροντα.

Δεν είναι μόνο ψεύτες αλλά και επικίνδυνοι. Η απομόνωση του ΛΑΟΣ και η αποκάλυψη του πραγματικού φασιστικού του χαρακτήρα είναι άμεσο καθήκον για την Αριστερά. Οι χουντικοί και οι χρυσαυγίτες και όλος ο συρφετός που έχει μαζέψει ο Καρατζαφέρης, πρέπει να μείνουν εκεί που ανήκουν. Στους υπονόμους της ιστορίας και όχι στα έδρανα της βουλής.

Κατερίνα Θωίδου

ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ ΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Οι συμβασιούχοι του δήμου Περιστερίου για μια ακόμη φορά δίνουν τη μάχη ενάντια στις απολύσεις, που προκλητικά αποφάσισε ο Παχατουρίδης. Αδιαφορώντας αλαζονικά για τις αποφάσεις των δικαστηρίων ρίχνει τους εργαζόμενους στην ανεργία. Σε μια προσπάθεια να λυγίσει την ενότητα και την αποφασιστικότητά τους μονιμοποίησε 33, άφησε 20 με σύμβαση αορίστου χρόνου και απολύει 109. Σε αυτές τις προκλήσεις, οι συμβασιούχοι απάντησαν με κινητοποιήσεις, διαδήλωση στο κέντρο του Περιστερίου και κατάληψη στο γκαράζ του δήμου.

Οι συμβασιούχοι βρίσκονται εδώ και εφτά χρόνια σε κατάσταση ομηρίας με ευθύνη τόσο αυτής όσο και της προηγούμενης κυβέρνησης. Οι απολύσεις είναι συνέπεια της κυβερνητικής πολιτικής, που τζογάρει τα λεφτά των ταμείων μας σε ομόλογα φούσκες, που σπαταλάει εκατομμύρια για να στέλνει στρατό στο Αφγανιστάν και στο Λίβανο, που καταργεί τη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση και υλοποιεί την αναδιαρθρωτική πολιτική που κινείται στην κατεύθυνση της απαξίωσης των πτυχίων και της πειθάρχησης της νεολαίας, που προσλαμβάνει μπάτσους για να βασανίζουν φοιτητές, απεργούς και μετανάστες, που έχει ως αποτέλεσμα τη λιτότητα και την ανεργία. Την ίδια στιγμή, διαλύει την πυροσβεστική και διαπράττει το μεγαλύτερο οικολογικό έγκλημα με την πυρκαγιά στην Πάρνηθα.

Ο Παχατουρίδης εφαρμόζει αυτή την κυβερνητική πολιτική στο Περιστέρι. Απολύει τους συμβασιούχους. Έχει χρεώσει το δήμο για να χτίσει το νέο δημαρχείο, που ένα χρόνο μετά τη φιέστα των εγκαινίων του ρημάζει ανεκμετάλλευτο. Κατεβάζει το νέο Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο, που τσιμεντοποιεί τους ελάχιστους χώρους πρασίνου του Περιστερίου.

Η ελπίδα, όμως, γεννιέται στους αγώνες!

Οι απολύσεις δεν θα περάσουν. Να απλώσουμε τη συμπαράσταση παντού. Τα τοπικά σωματεία να βγουν μπροστά με απεργίες συμπαράστασης. Να είμαστε στο πλευρό των συμβασιούχων μέχρι την τελική νίκη. Παλεύουμε για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, για το δικαίωμα να ζούμε με αξιοπρέπεια μόνο από το μισθό μας, για κατοχύρωση των συλλογικών συμβάσεων.

Πρωτοβουλία για την ΕΝότητα της ΑΝΤΙκαπιταλιστικής Αριστεράς

Τοπική Επιτροπή Περιστερίου

Νέα από τους χώρους

ergatiki@otenet.gr

Οργή στην ΟΕΓΝΕ

- ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΑΛΟΓΟ-ΠΑΡΩΔΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ- ΟΕΝΓΕ
- ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΜΕ ΜΕ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
- ΟΛΟΙ/ΟΛΕΣ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΔΕΘ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

Πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 19/7 το Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ, σχετικά με τις προτάσεις του Υπουργείου Υγείας για την υπογραφή νέας συλλογικής σύμβασης εργασίας για τους γιατρούς στο Ε.Σ.Υ. Με τη στήριξη της ΔΗΚΝΙ(Ν.Δ) – ΠΑΣΚ(ΠΑΣΟΚ)-ΑΕΓ(ΣΥΝ) πλειοψήφησε η πρόταση για συνέχιση των διαπραγματεύσεων , ζητώντας από την κυβέρνηση να καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση . Αποδεχόμενη την ατζέντα Αβραμόπουλου, η ηγεσία της ΟΕΝΓΕ επιμένει να απαντήσει στο έγγραφο του Υπουργείου και σε ποιες προτάσεις-σημεία συμφωνεί . Το σταμάτημα του διαλόγου-παρωδία υποστήριξαν το Νυστέρι, η ΑΡΣΙ και η ΔΗΠΑΚ(ΚΚΕ), καλώντας σε γενικές συνελεύσεις και αγωνιστικές κινητοποιήσεις.

Ο φιλοκυβερνητικός Τσούκαλος και η εργοδοτική παράταξη της Ν.Δ στους γιατρούς, αξιοποιώντας τη συνεργασία ΠΑΣΚ-ΑΕΓ, προωθούν με το Υπουργείο τη διάλυση του σταθερού χρόνου εργασίας και το πετσόκομμα των μισθών , εισάγοντας επίδομα εφημέρευσης και καταργώντας την εφημερία ως υπερωριακή απασχόληση. Ανοίγουν το δρόμο για απλήρωτες εφημερίες και πρόσληψη εφημεριατζήδων και part-time προσωπικού, προωθώντας εργασιακές σχέσεις τύπου ιδιωτικού τομέα. Είναι πρόκληση την ώρα που τα νοσοκομεία ρημάζουν από τις περικοπές και τις ελλείψεις προσωπικού, η ηγεσία της ΟΕΝΓΕ να συμπλέει με τις πέτσινες υποσχέσεις του Αβραμόπουλου για 1000(!) προσλήψεις το 2007 , ενώ δεν υπάρχει κανένα πρόσθετο κονδύλι στον προϋπολογισμό για την υγεία.

Είναι αποκαλυπτική η χρεοκοπία της ΠΑΣΚ-ΑΕΓ που δίνουν σωσίβιο στο Υπουργείο και την κυβέρνηση , τη στιγμή που συνεχίζουν οι κινητοποιήσεις σε νοσοκομεία (Αττικό) για τις απλήρωτες υπερωρίες των εργαζόμενων και σχεδιάζονται περικοπές σε μια σειρά, όπως Ιπποκράτειο, Τζάνειο ,Ερυθρός κτλ. Είναι απαράδεκτο να επιμένουν σε παζάρια με τον Αβραμόπουλο, χωρίς καμία νομιμοποίηση της βάσης και με περιφρόνηση προς τις Γ.Σ. Τα κεντρο-αριστερά σενάρια για την επομένη των εκλογών αποδεικνύονται συναίνεση και συνεργασία με την κυβέρνηση και εμπόδιο για την ανάπτυξη κινήματος στα συνδικάτα.

Απέναντι σε αυτές τις επιθέσεις, πρέπει η αριστερά και οι αγωνιστές της βάσης να πάρουμε την πρωτοβουλία για οργάνωση ενημερώσεων και συνελεύσεων στα νοσοκομεία. Ο Σεπτέμβρης πρέπει να γίνει μήνας αγωνιστικών κινητοποιήσεων , όπου γιατροί, νοσηλευτές, λοιπό προσωπικό θα βγούμε σε αγώνα διαρκείας ενάντια στη χρεοκοπημένη κυβέρνηση της Ν.Δ και τους συμβιβασμούς της ηγεσίας. Σταθμό αποτελεί η αντικυβερνητική διαδήλωση-πολιορκία της ΔΕΘ στις 8/9, όπου ο κόσμος των κινημάτων και της αντίστασης θα βγει μπροστά ενάντια στη φιέστα του Καραμανλή και των καπιταλιστών. Χρειάζεται πανελλαδική κινητοποίηση των υγειονομικών στη Θεσσαλονίκη και κλιμάκωση των αγώνων.

Χρειαζόμαστε μια άλλη αριστερά στα συνδικάτα, που θα ανοίγει το δρόμο για την οργάνωση από τα κάτω και της αντικαπιταλιστικής προοπτικής. Οι συνελεύσεις του ΕΝΑΝΤΙΑ που συσπείρωσαν χιλιάδες αγωνιστές ήταν το πιο ελπιδοφόρο μήνυμα μες στο καλοκαίρι. Αυτή τη δυναμική πρέπει να οργανώσουμε με επιτροπές και στα νοσοκομεία το επόμενο διάστημα. Μια τέτοια αριστερά αξίζει στον κόσμο της αντίστασης ενάντια στο σύστημα του κέρδους, του πολέμου και της οικολογικής καταστροφής.

Πρωτοβολία ΓΕΝΟΒΑ - ΝΥΣΤΕΡΙ

Πραξικόπημα στον ΟΛΠ

Με μία προκλητική υπουργική απόφαση ο υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας Κεφαλογιάννης, προχώρησε την περασμένη εβδομάδα στην κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων στον ΟΛΠ.

«Για μια ακόμα φορά η Κυβέρνηση με προεξέχοντα τον Υ.Ε.Ν. κ. Κεφαλογιάννη προβαίνει «σεμνά και ταπεινά» σε νομικό πραξικόπημα κατά των εργαζομένων στον ΟΛΠ και σε σοβαρό πολιτικό ολίσθημα», ανακοίνωσε η Ενωση Λιμενεργατών. «Με αντισυνταγματική Κ.Υ.Α. επιχειρεί να καταργήσει τις ελεύθερες Συλλογικές Διαπραγματεύσεις και τις Συλλογικές Συμβάσεις εργασίας που θεσμοθετούνται από τον Ν 1876/90.

Δίνει την απόλυτη εξουσία στο Δ.Σ Ο.Λ.Π. κατά παρέκκλιση των Γενικών Κανονισμών Προσωπικού των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, των Διαιτητικών αποφάσεων, των ειδικών κανονισμών εργασίας και γενικά όλων των αποφάσεων εργασιακού ενδιαφέροντος, να καθορίζει μονομερώς τις αμοιβές των νεοπροσλαμβανόμενων εργαζομένων δημιουργώντας με τον τρόπο αυτό έναν νέο εργασιακό μεσαίωνα. Αυτές είναι λοιπόν οι «μεταρρυθμίσεις» και η κατοχύρωση των εργαζομένων;

Σε καμία περίπτωση δεν είμαστε διατεθειμένοι να δεχτούμε την παράνομη και απαράδεκτη αυτή ρύθμιση και την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, που δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους στον ΟΛΠ, αλλά και στον ΟΛΘ με παρόμοια ΚΥΑ καθώς επίσης και συνολικά το θεσμό των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα.

Καλούμε την Κυβέρνηση να ανακαλέσει άμεσα την παράνομη αυτή Κ.Υ.Α. και να εγκαταλείψει κάθε προσπάθεια κατάλυσης των εργασιακών σχέσεων με τέτοιου είδους αντισυνταγματικές παράνομες και πραξικοπηματικές διαδικασίες.

Ζητούμε από τη ΓΣΕΕ να αναλάβει την πρωτοβουλία και το συντονισμό για την απόσυρση της ΚΥΑ, και από τα πολιτικά κόμματα να καταγγείλουν τις αντισυνταγματικές και παράνομες αυτές μεθοδεύσεις και να πάρουν άμεσα θέση για το συγκεκριμένο θέμα».

Η κυβέρνηση της ΝΔ έχει βάλει στο στόχαστρο τις εργασιακές σχέσεις στον ΟΛΠ. Το καλοκαίρι του 2005 ο Κεφαλογιάννης είχε και τότε αποπειραθεί να διαλύσει τις συλλογικές συμβάσεις, αλλά δεν τα κατάφερε, γιατί οι λιμενεργάτες απάντησαν με δυναμικές απεργίες.

Ο στόχος της κυβέρνησης είναι η πλήρης ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ. Και αυτή όμως σκόνταψε ύστερα από τις κινητοποιήσεις δύο μηνών που έκαναν οι εργαζόμενοι ακόμα και μέσα στην περίοδο των Χριστουγέννων. Είναι καιρός οι Λιμενεργάτες να ξανάμιλήσουν στον Κεφαλογιάννη με τη μόνη γλώσσα που καταλαβαίνει: Την απεργία.

ΑΤΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Υστερα από μία εβδομάδα αγωνιστικών κινητοποιήσεων οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο Αττικό κατάφεραν να αποσπάσουν δέσμευση για την καταβολή κονδυλίου για την κάλυψη των υπερωριών τους. Με απόφαση της Γενικής τους Συνέλευσης πραγματοποίησαν καθημερινά από την περασμένη Τετάρτη 18/7 εώς και την Τρίτη 24/7, 2ωρες συγκεντρώσεις από τις 7.00πμ- 09.00πμ τον Αίθριο χώρο του Νοσοκομείου. Υστερα από αυτές τις εξελίξεις αποφάσισαν να αναστείλουν τις κινητοποιήσεις τους και να καλέσουν από τώρα σε νέα Γενική Συνέλευση στις 6 Σεπτέμβρη.

Η ανακοίνωση του σωματείου εργαζομένων Αττικού αναφέρει: «Αγωνιζόμαστε για να αποκτήσουμε Νοσοκομεία σύγχρονα, λειτουργικά, όπου με αξιοπρέπεια θα αντιμετωπίζονται τα προβλήματα υγείας, όποιου προσέρχεται σε αυτά. Για να αποκτήσουμε αξιοπρεπείς συνθήκες δουλειάς και αξιοπρεπείς αμοιβές , ώστε να μην υποχρεωνόμαστε να έτερο-απασχολούμαστε σε βάρος της ποιότητας των υπηρεσιών υγείας.

Για να καταβληθούν τα δεδουλευμένα μας χωρίς άλλες καθυστερήσεις και περικοπές.

Για να προσληφθεί το αναγκαίο μόνιμο προσωπικό, νοσηλευτικό, παραϊατρικό, διοικητικό, τεχνικό, πού θα αναβαθμίσει την ποιότητα των υπηρεσιών υγείας, αλλά και τη δική σας εξυπηρέτηση χωρίς χρονοτριβές και άσκοπες καθυστερήσεις, που δημιουργούν εντάσεις και αντιθέσεις με εμάς , τους εργαζόμενους, ενώ και εμείς οι εργαζόμενοι είμαστε θύματα της ίδιας πολιτικής.

Για να «σταματήσει» μια νοσηλεύτρια να αναλογεί στην απογευματινή ή νυχτερινή βάρδια σε 50 – 60 ασθενείς με αποτέλεσμα την επιβάρυνση των συγγενών με τη φροντίδα του αρρώστου, αλλά και την οικονομική επιβάρυνση των ασθενών και των ταμείων, καταφεύγοντας στις αποκλειστικές νοσοκόμες»

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ

Συναυλία συμπαράστασης στους απολυμένους των Λιπασμάτων της Δραπετσώνας έγινε την περασμένη Πέμπτη 19/7 στο κέντρο του Πειραιά. Πρόκειται για έναν αγώνα που κρατά εδώ και 7,5 χρόνια, όταν έκλεισε το εργοστάσιο και πετάχτηκαν στο δρόμο 380 εργαζόμενοι. Σήμερα δύο μέλη του ΔΣ του σωματείου έχουν κατέβει εδώ και ένα περίπου μήνα σε απεργία πείνας, ζητώντας από την κυβέρνηση να καταθέσει νομοθετική ρύθμιση για την αποκατάσταση των απολυμένων των Λιπασμάτων της Δραπετσώνας.

Οπως αναφέρει στην ανακοίνωσή του το σωματείο εργαζομένων:«η κυβέρνηση (Σημίτη) μας απάντησε ότι θα πάρει μέτρα αποκατάστασης για εμάς αφού το κράτος μας στέρησε τη δουλειά και ότι στη θέση του εργοστασίου θα γίνουν σύγχρονα γραφεία και πάρκα. Τελικά ούτε γραφεία ούτε πάρκα γίνανε. Και το χειρότερο ούτε η κυβέρνηση Σημίτη, ούτε στη συνέχεια η κυβέρνηση Καραμανλή τήρησαν την υποχρέωσή του κράτους προς τους απολυμένους. Εμειναν τα συντρίμμια του εργοστασίου και τα συντρίμμια της δικής μας ζωής. Εμείς που είχαμε σταθερή δουλειά μείναμε με ψίχουλα και στην ανεργία».

Εν τω μεταξύ όλα αυτά τα χρόνια έχουν προσφύγει και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και στον Αρειο Πάγο, που έχουν αποφανθεί ότι οι απολύσεις τους ήταν παράνομες και ότι η κυβέρνηση πρέπει να τους αποκαταστήσει.

Ο αγώνας των απολυμένων των Λιπασμάτων Δραπετσώνας χρειάζεται τη συμπαράσταση των συνδικάτων και όλων των κατοίκων του Πειραιά.

Οι “καμένοι κάτοικοι” κινητοποιούνται

Εκατοντάδες κάτοικοι από το Βύρωνα, το Ζωγράφου και την Καισαριανή διαδήλωσαν την Πέμπτη 19 Ιουλίου στην περιοχή του Βύρωνα εκφράζοντας την οργή τους για τις πυρκαγιές στον Υμηττό που κατέστρεψαν χιλιάδες στρέμματα δάσους και απείλησαν ανθρώπους και σπίτια. Ηταν η πρώτη άμεση απάντηση στο νέο μετά την Πάρνηθα οικολογικό έγκλημα.

Η συγκέντρωση ξεκίνησε στην είσοδο του Κουταλά, δίπλα σε ένα από τα πολλά καμένα σημεία του δάσους, όπου ανοίχτηκαν πανό και έγιναν ομιλίες."Ποιος έκαψε την Πάρνηθα; Ποιος έκαψε τον Υμηττό;" έγραφε το πανό των "καμένων κατοίκων", των κατοίκων και των φορέων που την ίδια ημέρα της φωτιάς είχαν συγκεντρωθεί στο Ζωγράφου για να συζητήσουν με ποιο τρόπο θα εκφραστεί η αγανάκτηση των πολιτών για την καταστροφή.

Οι υπεύθυνοι της πυρκαγιάς βρέθηκαν στο στόχαστρο όλων των ομιλητών. Από τη μεριά της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ μίλησε ο **Χρήστος Αργύρης**. *"Είναι εξοργιστικό αυτό που συμβαίνει. Αυτή τη στιγμή που μιλάμε καίγεται η Κορινθία. Οι τράπεζες, η εκκλησία, οι κατασκευαστικές εταιρίες, οι αυτοκινητοβιομηχανίες, αυτοί κερδίζουν από τις πυρκαγιές. Τα κέρδη των αφεντικών καίνε όλη την Ελλάδα. Η κυβέρνηση έχει τεράστιες ευθύνες. Ενα μήνα πριν την Πάρνηθα ο Σιούφας ετοιμαζόταν να περάσει νόμο που θα νομιμοποιούσε 30 χιλιάδες παράνομες βίλες μέσα στα δάση.*

Χρόνια φωνάζουν οι πυροσβέστες ότι έχουν ελλείψεις, ότι είναι εποχικοί, αλλά η κυβέρνηση τους αγνοεί. Αυτοί που σβήνουν τις φωτιές δεν έχουν εξοπλισμό και προσωπικό για να το κάνουν. Η οργή μας είναι μεγάλη. Το θέμα όμως δεν είναι να βρούμε εθελοντές για να σβήνουν τις φωτιές. Είναι το πώς θα μπορέσουμε να συντονιστούμε για να απαντήσουμε σε αυτή την κυβέρνηση, στις εταιρίες και τον καπιταλισμό που καίει τα δάση μας. Να συντονιστούμε με όλη την Αθήνα σε μια μαζική διαδήλωση που να καταλήξει στη Βουλή".

Ανάπλαση

Αμέσως μετά τις ομιλίες, οι συγκεντρωμένοι διαδήλωσαν στους δρόμους του Βύρωνα μέχρι το δημαρχείο. Σε όλη τη διάρκεια της πορείας δε σταμάτησαν να φωνάζουν συνθήματα όπως "Φωτιές, τσιμέντο, κέντρα εμπορικά, αυτή είναι η ανάπλαση για τα αφεντικά", ενώ δανείστηκαν και το σύνθημα των φοιτητικών καταλήψεων για το άσυλο μετατρέποντάς το σε "Κάτω τα χέρια από το πράσινο, το πράσινο ανήκει σε όλο το λαό". Ολοι οι κάτοικοι της περιοχής που συναντούσαν τους διαδηλωτές, τους χειροκροτούσαν ενθουσιασμένοι.

Την ίδια ώρα στο δημαρχείο του Βύρωνα συνεδρίαζε με θέμα την καταστροφή στον Υμηττό το δημοτικό συμβούλιο. Οι συγκεντρωμένοι μπήκαν στην αίθουσα φωνάζοντας συνθήματα ενάντια στις ψεύτικες υποσχέσεις για "αναδάσωση" και "προστασία" του βουνού, άνοιξαν τα πανό τους και διέκοψαν τη συνεδρίαση απαιτώντας να διαβαστεί το ψήφισμά τους. Παρά την αρχική άρνηση της δεξιάς πλειοψηφίας του δημάρχου Χαρδαλιά που υπερασπίστηκε τη "διαδικασία" του συμβουλίου αγνοώντας τους συγκεντρωμένους πολίτες, το ψήφισμα διαβάστηκε επί τόπου.

Η διαδήλωση της Πέμπτης, παρά τις λίγες μέρες προετοιμασίας, έστειλε το πρώτο ηχηρό μήνυμα ότι οι κάτοικοι των περιοχών γύρω από τον Υμηττό δεν πρόκειται να αφήσουν ούτε ένα στρέμμα γης να πέσει στα χέρια των καταπατητών. Την ίδια διάθεση σύγκρουσης με τους εμπρηστές και τους καταστροφείς του περιβάλλοντος έχουν όλοι οι εργαζόμενοι και η νεολαία της Αττικής που μέσα σε λίγες μέρες είδαν τεράστιες εκτάσεις πρασίνου να γίνονται στάχτη. Μια μαζική και συντονισμένη διαδήλωση όλων στο κέντρο της Αθήνας, που να δώσει κεντρικό πολιτικό μήνυμα οργής προς τους ενόχους, είναι κάτι παραπάνω από αναγκαία.

Πέμπτη 19 Ιούλη: διαδήλωση στα καμένα του Υμηττού

Οι περικοπές σκοτώνουν!

Τα "αισθήματα λύπης και οδύνης όλων των Ελλήνων" χρησιμοποίησε ο Καραμανλής στη συλλητητήρια δήλωσή του για τους δύο νεκρούς πιλότους του πυροσβεστικού αεροσκάφους Καναντέρ που συνετρίβη στα Στύρα Ευβοίας την Δευτέρα. Είναι πρόκληση να μιλά στο όνομά μας. Ο θάνατος των δύο πιλότων δεν ήταν ατύχημα. Ηταν ένα έγκλημα που βαραίνει αποκλειστικά τον ίδιο και την κυβέρνησή του.

Ολοι πια λένε πως το τραγικό περιστατικό ήταν "θέμα χρόνου" να γίνει. Οι τρεις νεκροί εποχικοί πυροσβέστες στο Ρέθυμνο πριν από λίγες μέρες είχαν χτυπήσει το καμπανάκι του κινδύνου για τις τεράστιες ελλείψεις της πυροσβεστικής τόσο σε προσωπικό όσο και σε εξοπλισμό με μέσα πυρόσβεσης που να προφέρουν την στοιχειώδη προστασία στους πυροσβέστες. Παράλληλα, τις προηγούμενες μέρες, με αφορμή τα δεκάδες πύρινα μέτωπα που ξεσπούσαν το ένα πίσω από το άλλο καίγοντας τεράστιες δασικές εκτάσεις σε όλη την Ελλάδα, τα ΜΜΕ είχαν γεμίσει με ρεπορτάζ που μιλούσαν για τις πολύωρες πτήσεις των πυροσβεστικών αεροσκαφών που ξεπερνούν τα όρια των δυνατοτήτων μηχανών και ανθρώπων.

Ο μικρός αριθμός των πυροσβεστικών αεροσκαφών είναι ο βασικός λόγος για τη συντριβή του Καναντέρ. Φέτος το καλοκαίρι η Πυροσβεστική ήρθε αντιμέτωπη με πάνω από 3.000 πυρκαγιές σε όλη τη χώρα. Σε μια τέτοια κατάσταση, δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν μόλις 10 ή και 15 αεροπλάνα στον αέρα. Οχι μόνο δεν μπορούν να σβήσουν τόσες φωτιές ταυτόχρονα, αλλά και δεν έχουν το χρόνο να υποβληθούν στο στοιχειώδες έλεγχο ασφαλείας.

Τα Καναντέρ αυτού του τύπου χρειάζονται συντήρηση κάθε 50 ώρες πτήσης. Η ανάγκη να αντιμετωπιστούν οι φωτιές, όμως, σημαίνει ότι ο έλεγχος αυτός γίνεται εσπευσμένα τη νύχτα. Λόγω της λιτότητας της κυβέρνησης Καραμανλή, το αν θα τα καταφέρει το σκάφος να βγάλει την ημέρα γίνεται πλέον θέμα τύχης.

Κόπωση

Πριν ακόμα γίνει η έρευνα για τα αίτια της συντριβής, οι αρμόδιοι έχουν ήδη ξεκινήσει να μιλούν για πιθανό "ανθρώπινο λάθος". Είναι η εύκολη λύση για να δικαιολογήσουν τις ευθύνες της κυβέρνησης. Οι πιλότοι καταγγέλουν ότι, εξαιτίας των λίγων αεροσκαφών, η εντατικοποίηση είναι μεγάλη και η κόπωσή τους τεράστια. Μόνο τις τελευταίες μέρες ο κάθε ένας έχει συμπληρώσει χιλιάδες ώρες πτήσης στις πιο δύσκολες συνθήκες.

Οι ελλείψεις στα πυροσβεστικά αεροσκάφη που φέρνουν νεκρούς είναι αποτέλεσμα της πολιτικής της κυβέρνησης Καραμανλή. Στην ηλεκτρονική σελίδα του, το υπουργείο Αμυνας διαφημίζει με υπερηφάνεια τα πολεμικά αεροσκάφη που έχει στο δυναμικό του καθώς και τις δυνατότητές τους. Τα F-16, τα Mirage και τα άλλα φονικά όπλα. Για την αγορά και τη πολυέξοδη συντήρησή τους, η κυβέρνηση έχει λεφτά, όχι όμως και για τα πυροσβεστικά.

Χρειάζεται να κάνουμε τη οργή μας δράση ενάντια στους εγκληματίες της κυβέρνησης Καραμανλή. Τα μεγάλα λόγια περί "εθνικής κρίσης" που χρειάζεται να αντιμετωπιστεί με "εθνική πολιτική", όπως προτείνει ο Γιώργος Παπανδρέου και καλεί τους πολιτικούς αρχηγούς να συσκεφτούν υπό τον πρόεδρο της δημοκρατίας, καταλήγει να βγάζει λάδι τους ενόχους. Δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση, που χτυπώντας την Πυροσβεστική, καίει τα δάση για να εξυπηρετήσει τους οικοπεδοφάγους και τα κέρδη τους.

Μόνο το κίνημα μπορεί να δώσει πραγματική λύση. Διεκδικούμε να σταματήσουν οι εξοπλισμοί και τα χρήματα να δοθούν για τις ανάγκες της Πυροσβεστικής σε ανθρώπους και μέσα. Διεκδικούμε να ξεφορτωθούμε όλα τα πολεμικά αεροπλάνα που έχει η χώρα για "αναχαιτίσεις" και για να είναι ο Καραμανλής πρώτος σε Βαλκάνια και Μέση Ανατολή και τα κονδύλια να δοθούν στα δάση. Γι'αυτό συνεχίζουμε να οργανώνουμε τους αγώνες του κινήματος μέχρι να παραιτήσουμε την κυβέρνηση της ΝΔ και να απαλλαγούμε μια και καλή από το σύστημα του πολέμου και του κέρδους που εξυπηρετεί.

Λένα Βερδέ